

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 22]

“நான் சார்ந்த கட்சி, நான் சார்ந்த கட்சி”, என்று ஒரு பேரவைத் தலைவர் இதுமாதிரி சொல்லலாமா? இது கன்வென்ஷனுக்கு புறம் பாகாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். நான் இப்போது தெரிவாகச் கூறுகிறேன். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபாநாயகர் என்று இருக்கிறேனே தவிர, நான் சார்ந்துள்ள கட்சி தி.மு.க. தான் என்று இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். தி.மு.க. கட்சியிலே மற்றவர்களுக்கெல்லாம் என்னென் எப்பாத்தியதைகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த பாத்தியதைகள் எனக்கும் இருக்கின்றன. அவைகளை மறைத்துக்கொண்டு நான் இங்கே இருக்க விரும்பவில்லை. இங்கே இருக்கிற நேரத்தில் சபாநாயகர் என்ற கடமைகளிலே நான் பாரபட்சம் இல்லாமல் இருக்கிறேனே தவிர மற்றபடி நான் தி.மு.க. கட்சி தான். இதைச் சொல்வதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உறுப்பினருக்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “ஐ கண்டின்பூ டிபி எ மெம்பர்”. பல கட்சிகளுக்கும் பாரபட்சம் இல்லாமல் அவையில் நடக்கவேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறேனே தவிர இது துறவறம் அல்ல. கொள்சைகள் கிடையாது என்று அல்ல. இந்த அவையில் உள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், என்ற காரணத்தால் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறேன். எனவே, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன்தான் என்பதை மீண்டும் நல்ல முறையில் பிரகடனப் படுத்திக்கொள்கிறேன். இப்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவார்கள்.

(4) அரசினர் தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல் — (தொடர்ச்சி)

DR. H. V. HANDE: Hon. Speaker Sir, yesterday I was referring to certain points when hon. Members from that side asked me a question whether I was referring to Parliament or Prime Minister. I would like to stress the fact that whether it is Parliament or Prime Minister once the decision has been given by the people, it is the leader of that particular party, the Prime Minister of India who takes the the decision and therefore I can tell my hon. Members that ultimately it is the Prime Minister and not Parliament (even though it is Parliament directly, it is Prime Miniter indirectly) who takes the decision.

1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

Another point was said about majority verdict. I would like to stress that even recently we have seen that passions are whipped up on the issue of the Cauvery waters. By whipping of passions, they think they could get a number of votes and be able to form ultimately the Government. That does not mean that decision of Government on the Cauvery issue can be taken for granted. As far as the Cauvery issue is concerned, I want to stress one point. The Supreme Court is there today. We have ultimately gone to that so far the Cauvery issue is concerned. But what has happened? The very power of the Supreme Court knowingly or unknowingly is being whittled down by clothing Parliament with extraordinary powers of amending the constitution including fundamental rights, mere lowering the power of the Supreme Court. When we go to the Supreme Court, we do not know what type of verdict they will give. Suppose there is 'committed judiciary' as envisaged by some Members of the Cabinet. Suppose they decide on this particular Cauvery issue. A particular decision has to be made by Supreme Court. Then where are we? That is the important point. My only submission is, let us not whittle down the powers of the Supreme Court. Because we did not agree with the Government of India, because Parliament did not give us good support, because the Government of India, which is a creation of Parliament, not agree with us, because the Prime Minister and the irrigation Minister of the Government of India did not agree with us, we had to go to a third Party, namely, the Supreme Court. If its powers also are whittled down, where are we? That is the very serious point I would like all hon. Members in give serious consideration.

There is another point. When the State Assembly is not in session, it is possible to bring in an Ordinance. In similar circumstance. When Parliament is not in session, it is possible to bring an Ordinance by the President. When we have completely devalued the status of the Constitution into that of an Ordinary Act, I would like to utter a note of warning. Once the power to amend the Constitution in any manner is given when Parliament is not in session, it any be done by means of the issue of an Ordinance.

I would not be surprised if a Deputy Secretary in the Centre thinks of a Particular Ordinance, namely, changing of the Constitution and then he gives the suggestion to the Prime Minister and then the President of India may sign the Ordinance which in fact, in reality, would amount to changes in the Constitution. Even Article 262—inter-State matters—or any one of the Articles can be changed. The Hon. Chief Minister in his reply in the Legislative Council told I am was saying that no whittling down of the powers of the State is done by entering into Chapter III. My only Submission is that certain fundamental

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

rights of the minorities and other things are completely whittled down and they are exposed to danger. My more important charge was this. By clothing them with the power we do not say that immediately they will whittle down the States powers. Clothing the Parliament with constituent powers will itself amount to the powers of the States being completely whittled down. This is a very serious point which I would like the Hon. Minister to think of.

Another important point I would like the Hon. Minister to consider is this. Supposing we make a statement today outside the Assembly or outside the Parliament saying that the Government is wrong, saying that the Officers are wrong, what happens? Even the other day I was the Minister of Industries making a statement in the Police Conference that a legislation might be brought in this House giving Powers to the Government to see that any one who attacks the Government or a person who makes charges against the police officials or any officials may be considered as being liable for punishment. Supposing such a Bill is brought in this House—my friend Mr. K. M. Subramaniam was saying about people's verdict, Parliament's verdict and all these things—is he prepared to give our Government that power? If he gives that power to the Minister and the Cabinet concerned, where is the Opposition party?

Similarly, supposing the Central Government arms itself with that power to see that any statement against Central Government or any statement against the Central Government Ministers of officials is construed as an act of treason, where are we? Supposing the State Government also is prevented on that issue, where are we? These are the important points which I would like the hon. Members to give serious consideration. I could have explained the whole thing in great detail, but because of Paucity of time I just touch these points which are very important to be considered by hon. Members.

Then again, Thiru Nath Pi has given evidence in the Select Committee. My hon. friend was in Parliament last time and he knows it. It was Nath Pai's original creation. Later on Nath Pai raised a particular issue, namely, that States' rights should not be whittled down because he was also afraid that States' rights might be whittled down. Therefore, he wanted a safeguard for the States' rights, as far as the amendment is concerned. Has the Government of Tamil Nadu or has the ruling party in Parliament given any resolution to safeguard the rights of the States? Why not we given emendment like that? Even now the Government can give an amendment. But have they got the guts to give amendment saying that 'we will accept this amendment only if there is protection' for the States.' They dare not do it because they are committed to support this constitutional amendment lock, stock and barrel. Therefore, they do not want

1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

to do it. But they may do it once I have raised this issue as a sort of eye-wash to the people that they are also interested in the State autonomy.

I shall deal with one or two more points. Here is a book created by the Government of Tamil Nadu, the Report of the Centre-State Relations Inquiry Committee—Rajamannar Committee Report. At page 210 in paragraph 9, it says :

“ We see no reason to restrict the process of ratification to the provisions specified in the proviso to article 368. ”
Then they recommend—

“ Article 368 may be so amended as to require ratification by three-fourths or at least two-thirds of the States for any amendment of the Constitution and not only for an amendment of the nature specified in the existing proviso to the article. ”

My fear is that after this comes into being—once we give constituent powers—I would like all the Members including hon. Member Thiru Ponnappa Nadar to consider this point—once we give powers to Parliament to change the Constitution as it pleases after this constitutional amendment the Parliament will have much greater power to amend the Constitution than before. Headline itself is changed ‘ Power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor ’. Here it has been clearly stated that we want greater powers—ratification by three-fourths of the States. That is the argument given here in the book created by the Hon. Chief Minister. Once that comes into being once we give that power, not only the rights which they want, but the rights which we are already enjoying will be completely lost. In other words I shall make the picture very clear. The Chief Minister is not now in his seat. Therefore, the Chief Minister who cries hoarse that we want greater autonomy should do something to see that at least whatever autonomy is there already is protected. My submission is, no protection is given, but protection is removed.

In paragraph 10, the report says :

“ The necessity for associating the States in each and every amendment of the Constitution will be apparent ”

And they have given reasons also. Recently at the Police Conference the Director-General of the Central Reserve Police was making a statement that law and order can be a concurrent subject. I am only just stating the principles here. Supposing it is made a concurrent subject and supposing this argument is advanced by the department concerned and it is accepted by Parliament and the Prime Minister tomorrow, there is nothing that prevents them from making law and order a concurrent subject. What happened in the Chief Ministers' Conference recently ? They wanted to combine the farm income-tax and the other income-tax and take it up to the Centre. Supposing it is removed from the VII Schedule, from the State List and put on

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

to the Central List, what is the protection? You are giving the Parliament such powers. Once the Parliament gets all these powers, the Prime Minister also gets the powers.

THIRU N. GANAPATHI: Will the hon. Member enlighten me whether he is proceeding on the basis that the States will have no power to ratify any amendment to the Constitution? Is that the basis on which Dr. Hande is proceeding with his arguments? Is that the argument of the hon. Member Dr. Hande that after the passing of this amendment, the States shall lose their power of ratification of any amendment to the Constitution?

DR. H. V. HANDE: I think my hon. friend did not follow me correctly. What I was trying to impress upon is this. By clothing Parliament with powers to amend the Constitution, you are elaborating the Parliament's power and you are deflating the Constitution to an ordinary statute level. The hon. Member who is a lawyer will definitely agree with me that the powers of Parliament are enhanced by this 24th amendment. As far as this is concerned, it is very clear. Constituent powers—what do you mean by constituent powers? It is possible hereafterwards even by a simple majority, if they want, they can bring any amendment. I have already explained it very clearly.

My only submission is this. You are increasing the powers of Parliament to amend the Constitution. It clearly gives extra power to Parliament. The power is increased as far as Parliament is concerned to make itself into a Constituent Assembly. Why have you given that power now? Because they are putting up all sorts of alibi. They are quoting, they say 'we want to improve the status of the people'. This is a sort of magic wand that has completely silenced the entire House and the members who were crying hoarse all these days. They have suddenly succumbed to this application of the magic wand. They are getting the powers by saying we are going to improve the people's conditions. They have got the powers and once they have got the powers, you can do nothing. That is very important. You are placing in their hands more powers. You are prepared to place more powers. Why? We have developed cold feet. We are afraid to go and tell the people 'this is wrong and this is right'. It is very easy to catch votes on a particular issue by whipping up passion, but it is very difficult to convince people on any issue. For instance, even on the Cauvery issue it is very difficult to get votes in Mysore State saying that 'you are very wrong'. That is a sort of whipping up passion.

1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

So, whatever the popular theme that may be placed before the people, I only want to point out that once the power is given there is nothing to prevent that power being fully used. According to the present electoral laws, there is no power to recall a Member who has been elected to the Assembly before his term is over.

THIRU M. A. LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, Sir, with great respect I would submit to the hon. Member that the people of India would like the Parliament and the Constitution to be complementary to each other. The Parliament is the creation of the Constitution and the Constitution will guarantee the rights and the sustenance of the Parliament and the Parliament also will scrupulously safeguard the rights guaranteed under the Constitution. Therefore both will be complementary to each other and there will not be any supremacy of one institution over the other.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, one more clarification. The hon. Member has stated that if the amendment is accepted, Parliament would be made an ordinary body which can pass any Constitutional amendment easily. That is not so. An ordinary Act can be passed with a simple majority but so far as the Constitutional amendment is concerned, it must be passed under Article 368 by a two-third majority of the Members present and voting and half of the States must ratify it. So there is a special procedure for the passing of the Constitutional amendments, and the hon. Member need not labour so hard to drive that fact home.

DR. H. V. HANDE : I now request the two lawyer-members to consider this fact. I think it is my duty to remind them that they have failed to understand the fundamentals

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We take very strong objection to that

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, that is an insinuation.

THIRU N. GANAPATHI : That is an insinuation.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, the hon. Member, Dr. Hande has used the expression 'failed' and he did not say that we are not able to understand it. . . .

... DR. H. V. HANDE : I have great regard for lawyers.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not say lawyer members

DR. H. V. HANDE : I have got great respect for lawyers. I have argued with a number of lawyers and I have learnt so many things from them. I convey here only what I have learnt from

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

them. A fundamental change is proposed in the amendment. If only hon. Members would read the caption, they will find the following expression :—

‘Power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor’

My only submission is—there is no doubt that all of us are agreed on one point—that by the proposed amendment, we are clothing the Parliament with greater powers as far as the amending powers are concerned. I think that this amendment has been brought forward with a specific purpose. What is the purpose for which the Parliament has been elevated to the status of the Constituent Assembly? They want increased powers to bring forward any amendment to the Constitution and that is a very serious matter . .

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, my submission is . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is always trying to interrupt the Member while speaking.

DR. H. V. HANDE : My point is that you will come to a point of no return. A situation like the one in the totalitarian States would be created here. In the totalitarian countries the power of the Executive at the top is absolute. Power corrupts and absolute power corrupts absolutely.

(Thiru R. PONNAPPA NADAR rose.)

THIRU M. A. LATHEEF : The power of the people will be supreme.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not proper to argue among Members. The hon. Member should address the Chair.

DR. H. V. HANDE : I am addressing the House. My only request is . . .

THIRU M. A. LATHEEF : He has challenged the people of India. I want to tell him that the people of India are the final arbiters . . .

DR. H. V. HANDE : My hon. Friend did not understand what I have stated and perhaps that was due to failure of communication.

THIRU M. A. LATHEEF : He does not understand anything progressive . . .

DR. H. V. HANDE : Sir, I have been trying to point out that we will come to a point of no return and we cannot then protect the fundamental interests of the people. The fundamental rights of the people should not be forsaken. I request the Government to see that no further infringement of the fundamental rights takes place.

Then I come to another matter. My question is, what has prevented the Central Government from doing a number of progressive things? What has prevented the Central Government

1971 அக்டோபர் 22]

[Dr. H. V. Hande]

from collecting Rs. 500 to 1,000 crores by way of Income-tax? What has prevented them from saying that the income-tax should be paid immediately? For that, is a Constitutional amendment necessary? For that, an ordinary executive order is sufficient and why they have failed to do that? My point is that they have committed a number of mistakes. Also, what has prevented the Prime Minister or the Chief Minister from sacking the members of their Cabinet whenever valid charges of corruption were made against them? So, my submission is that the Government have committed a number of mistakes and they have failed to deliver the goods. Now they want to hoodwink the people by bringing forward this sort of amendment.

Finally, I would say that if the two amendments become part of the Constitution, what will happen. It will deprive the people of their freedom. It will convert the Federation into a Unitary State and deprive the minorities of their linguistic, political, economic and fundamental rights. It will also deprive the freedom of the Press and the Press also will ultimately lose its freedom and then nobody can say whatever they like and nobody can have the freedom to criticise the Government. Therefore my only point is that the talk of State Autonomy by the Government will become farcical and this talk will be only understood by the people as unnecessary and that is the impression which is going to be created in the minds of the people. To-day people have shouted in favour of these amendments and . . .

(Thiru M. A. LATHEEF rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : 'Shouting' is an unparliamentary word in this context.

DR. H. V. HANDE : They have been crying hoarse.

THIRU N. GANAPATHY : He has pointed out that people have 'shouted'. It is an insinuation and the word should be removed.

DR. H. V. HANDE : 'Shouting' is a parliamentary expression.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is high time for the hon. Member to finish his speech.

(Thiru M. A. LATHEEF rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER : No.

(Thiru M. A. LATHEEF resumed his seat)

DR. H. V. HANDE : I am striking a note of warning that by passing this amendment, by passing this resolution, we will be signing the 'death warrant' and whatever little State autonomy we have now would be further curtailed by this amendment of the Constitution. Thank you.

1971 அக்டோபர் 22

* திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தின் 24-வது பிரிவை, இந்த மாநில அரசு அங்கீகரிப்பதற்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இங்கு பேசிய எல்லா நண்பர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எல்லோருமே, அதற்கு ஆதரவாகத் தங்களுடைய வாதங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தில் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி. மன்னர்களுக்காக வாதாடியவர்கள்கூட மக்களுக்காக நான்களும் வாதாடுகிறோம் என்று முன்வந்ததற்கு, அவர்கள் மனம் மாறி வந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகராஜன் பரம்பரை என்று வருகின்றவர்களைத் தவிர, அதுவும் ஒன்றிரண்டு பேர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் யாரும் எதிர்ப்பு காட்டாமல் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய பேச்சையும், கருத்துக்களையும் இங்கே நீங்கள் அனைவரும் கேட்டீர்கள். பாராளுமன்றம் மிகப் பெரியதா, சுப்ரீம் கோர்ட் மிகப் பெரியதா? யாரையார் மிஞ்சுவது? எது பெரியது என்ற நிலையில் சிலர் பேசுகிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு என்பது ஒரு முடிந்த முடிபாக ஆகாது. இது ஜனநாயக நாடு, மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆட்சி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு சபைதான் பாராளுமன்றம். எனவே எந்தச் சட்டமானாலும், எந்தக் கோர்ட்டானாலும் அல்லது வேறு எத்தகைய தத்துவார்த்த விளக்கமானாலும் அவைகள் எல்லாம் மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர, சட்டத்திற்காக மக்கள் அல்ல, காலுக்காகத்தான் செருப்பே தவிர, செருப்புக்காக காலை வெட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. ஏழை எளிய மக்களுக்காகத்தான் சட்டம் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் 1967-ல் கோல்கநாத் வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது—பண்டமென்டல் ரைட், அடிப்படை உரிமைகளின் மீது அரசாங்கம் கை வைக்கிறது, இந்த நாட்டிலே பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை எல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் போய்விடும் என்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் சர்வாதிகாரியாகப் போய்விடுவார்கள், மக்களுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும், எல்லா அதிகாரங்களும் சர்க்காருக்குப் போய்விடும் என்கிறார்கள். கோல்கநாத் வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது என்கிறார்கள். சுப்ரீம்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

கோர்ட் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் அதுதான் நியாயம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? இம்மாதிரியான நிலைமை அமெரிக்க நாட்டிலே நடந்தது.

ரூஸ்வெல்ட் என்பவர் 1933-ல் அமெரிக்காவில் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் பொருளாதாரத்தில் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆலைகள் எல்லாம் நின்றுவிட்டன, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைநிரித்தாடியது நிலைமை படு மோசமாக இருந்த காரணத்தால் ரூஸ்வெல்ட், 'நியூமினிமம் வேஜ் லா', 'லேபர் வேஜ் லெஜிஸ்லேஷன்', 'சோஷல் செக்யூரிடி ஆக்ட்' என்ற மூன்று சட்டங்களைப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். இந்த மூன்று சட்டங்களைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து அமலாக்கினார். அமெரிக்க நாட்டு சுப்ரீம் கோர்ட், 'இவை மூன்றும் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது, இவற்றைப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றக்கூடாது' என்று சொல்லி, தள்ளுபடி செய்துவிட்டது. உடனே ரூஸ்வெல்ட் என்ன செய்தார் தெரியுமா? 1936-லே தேர்தலிலே மக்களைச் சந்தித்து, நாங்கள் நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம், அவற்றை சுப்ரீம் கோர்ட் தேவையில்லையென்று சொல்லி விடுகிறது. மக்களே, உங்கள் தீர்ப்பு என்ன? உங்களைத்தான் கடைசி நீதிபதிகளாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள்தாம் நீதிபதிகள்' என்று சொன்னார். அதன் விளைவாக தேர்தலில் அவர் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். மொத்தம் 48 மாநிலங்களில் ரூஸ்வெல்ட் 46 மாநிலங்களில் வெற்றிவாகை சூடினார். அதன் பின்னர் 'அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது' என்று சொல்லிய சுப்ரீம் கோர்ட், 'மக்களுக்குத் தேவையான திட்டம்' என்று சொல்லி ஒப்புக்கொண்டது. அதே போல கோல்க்நாத் வழக்கினைக் காட்டி, திருத்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று இன்றைக்குச் சொல்பவர்கள், 'இது நியாயம்' என்று சொல்லும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

சங்கரி பிரசாத் கேசிவ் பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தை எங்கு வேண்டுமானாலும் திருத்திக் அதிகாரம் உண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1967 வரையிலும் அதிகாரம் உண்டு என்று சொன்னார்கள். 1967-லே அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பு ஒருநிலையானது அல்ல என்பது தெரிகிறது. திரு. சுப்பாராவ் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தபோது பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதிகாரம் எல்லாம் சர்க்காரிடத்தில் போய் விடும் என்று சொல்கிறார்கள். டெல்லியில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சர்வாதிகாரியாகி விடுவார், எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை எல்லாம் போய் விடும் என்று சொல்கிறார்கள்.

தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. மோகன் குமாரம்ங்கலம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபோழுது, 'லண்டன் டைம்ஸ்'

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 அக்டோபர் 22]

பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருந்த ஒரு தலையங்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னார்கள்.

Referring to the Parliament in England, the 'Times' said : 'Parliament is supreme' and then it asked a question : "Can Parliament enact a law that all blue-eyed babies be thrown into river Thames"? The answer is "they could". Then it asked another question. "Would such a law be valid". The Times editorial answered the question "Yes, it would be valid". Then it completed the answer by saying "Such a Parliament would not last another day."

அப்படி எல்லாவற்றையும், பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமைகளைப் பறித்துக்கொள்கின்ற நிலையில் அப்படிப்பட்ட சட்டங்களைச் செய்வார்களானால், அடுத்த நாள் பாராளுமன்றமே இருக்காது என்று அங்கே எழுதியதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிற காரணத்தால் எதுவும் கெட்டுப் போய்விடும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இப்போது இருக்கிற சட்டத்திலே கூட சர்வாதிகாரியாக ஆகிவிட முடியாதா? ஜனாதிபதி நினைத்தால் ஆறு மாத காலத்திற்கு அவசரப் பிரகடனம் என்று செய்து விட்டு, பிறகு பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து, எல்லாவற்றிற்கும், எல்லாப் படைகளுக்கும் நானே தலைவன் என்ற முறையில் சர்வாதிகாரியாக முடியாதா? எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள சட்டமன்றத்தைக் கலைக்க முடியாதா? இதற்கு வேறொரு சட்டம் வர வேண்டுமா? ஆனால், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் எல்லா மாநிலங்களிலும் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, டெல்லியில் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, சர்வாதிகாரியாக மாறிவிடுவார்கள் என்று சிலர் பூச்சாண்டி காட்டுவது சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே திருமதி இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியுள்ளதை மீண்டும் நினைவூட்டுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

"only when property rights are in conflict with public purpose, the public purpose must hold sway."

என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு, அரசாங்கத்திற்கு, பாராளுமன்றத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகிற அதிகாரத்தைத் தருவதன் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுடைய சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வதை அறிவுள்ள வாதமாகக் கருத மாட்டேன். இன்றைய தினம் நாட்டிலே நிலம் இல்லாதவர்கள், வீடு இல்லாதவர்கள் போன்ற இப்படிப்பட்ட மக்கள்தாம் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சொல்லி வருகின்றன. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் யாரும் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. ஒரு சிலருக்கு, பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படும் என்று கருதலாமே தவிர, மற்ற எவருக்குமே பாதகம் ஏற்படாது. என்கோ ஒரு சிலரிடத்தில் சொத்துக்கள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

அப்படி முடங்கிக் கிடக்கும் செல்வத்தை ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்வை வளமாக்குவதற்கு, ஏழைகளின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தை மனதார வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின் : மரியாதைக்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு சட்ட நிபுணன் அல்ல, சட்டத்தின் துணுக்கத்தை ஆராய்ந்து வைத்துவிட்டுப் பேசுகிறேன் என்று நான் உங்களுடம் சொல்லித் தொடங்கவில்லை. நான் சில ஐயப்பாடுகளை உங்களுடைய உத்தரவிற்றினைங்க இந்த அவையிலே வைக்கிறேன்.

சட்டம் என்பது எப்படி உண்டாகிறது? எங்கோ இருந்து வருவதல்ல சட்டம். சட்டம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் உண்டாக்கப்படுவது. இந்தச் சட்டம் உண்டாகி ஏறத்தாழ 20 வருஷங்களாகின்றன. இருபது வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த அந்தச் சட்ட நிபுணர்களுடைய மனோபாவத்தைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் நிரந்தரமானது, அது மாற்ற முடியாதது, அது சர்வாதிகாரம் கலந்தது என்று தீர்ப்பு அளிப்பதற்கு சட்டம் படிக்காத என்னுடைய பொது அறிவு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. சட்டங்களெல்லாம் மாறக்கூடியவைதான். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலையை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளிக்கும். நானேக்கே சட்டம் மாறுமானால் சுப்ரீம் கோர்ட் இதே தீர்ப்பை அளிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நிச்சயமாக மாற்றித்தான் தீர்ப்பு அளிக்கும்.

என் மரியாதைக்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நாகாசுரன் கதையை—மன்னிக்க வேண்டும்—பஸ்மாசுரன் கதையைச் சொன்னார்கள். எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவசரப்பட்டு பெருந்தன்மையோடு கடவுளானதினாலே அந்த வரத்தைக் கொடுத்து விட்டார். அதை வைத்துக்கொண்டு கடவுளைக் கொல்வதற்கே கையைத் தூக்கினான் என்பது கதை. இப்படி ஒரு சட்டம் வந்து பிரதமர் கையைத் தூக்கினால், நானும் டாக்டர் ஹாண்டேயும் சும்மா இருப்போமா, மோகினியாக மாறி அதை மாற்றலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (சிரிப்பு). டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு மோகினியாக மாறுவதற்கு பர்சனால்டியும் இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டாம். அதை மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையிலே . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பிரதமரே பெண் ஆக இருப்பதால் அவர்கள் மோகினி வேடம் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை (சிரிப்பு).

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த அம்மையார் மாறுகிற நிலைமை வரும்பொழுது நாம் மாறலாமே என்றுதான் சொன்னேன்.

DR. H. V. HANDE : I want to tell my friend Mr. Mohideen that the case may become hopelessly bad that it may be beyond 'Mohini'.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அடுத்த ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தயவுசெய்து அந்த ரிப்போர்டினுடைய முன்னுரையை அவர்கள் படிக்கும்படி. அகிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டம் அப்போதிருந்த சூழ்நிலைப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைய சூழ்நிலையை வைத்து அதைச் சிந்திக்கின்றபொழுது பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் பின்னுக்குப் போகிறோம் என்று. நிச்சயமாகப் பின்னுக்குப் போகவில்லை. உங்களைப்போல், எங்களைப்போல் யாரையும் இனிமேல் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட முடியாது. அப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த சட்டம் சிலருடைய சொந்தாக மட்டும் இருந்தது. சில சந்தர்ப்பவாதிகள் சட்டத்திற்குள் துழைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதை மாற்றி மக்களுடைய சட்டமாக மாற்றியமைப்பதற்குத்தான் முயற்சிக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கையாக இந்த 24-வது திருத்தம் வந்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்வதற்குப் பெருமைப்படுகிறேன். அது நியாயமானது, ஆதரிக்கத்தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது.

ஆபத்து வந்துவிடும், மைனரிட்டிகளுக்கு இதனால் ஆபத்து வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். எப்படி வரும்? அப்படி வந்தால் நாங்கள் சும்மாவா இருப்போம்? மைனரிட்டிக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத சட்டம் வந்தால் நாங்கள் சும்மாவா இருப்போம்? ஏன் இந்த மாற்றம் வருகிறது என்று கேட்கத்தான் செய்வோம். எனவே, மைனரிட்டிகளைப் பயமுறுத்த வேண்டாம். பயமுறுத்துகிற மைனரிட்டிகளைச் சேர்ந்தவன் அல்ல நான். யாரும் பயப்பட வேண்டாம். சீர்திருத்த உணர்ச்சியோடு மக்களுடைய உரிமைகளை சம பங்கிட வேண்டுமென்ற எண்ண உணர்ச்சியோடு இது வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற திட்டம் என்பதால் இது வரவேற்கத்தக்கது, ஆகவே பாராட்டத் தகுந்ததும் ஆகும் என்று கூறி என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் இதனை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 368-வது பிரிவுக்கும் 13-வது பிரிவுக்கும் திருத்தம் செய்து அந்தத் திருத்தத்திற்கு மாநிலங்களுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும், ஆகாவைப் பெற வேண்டுமென்ற முயற்சியை மத்திய அரசு

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

எடுத்து நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சனையில் மிகவும் சுவையோடும் நல்ல ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையோடும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெருமைப்பட்ட தக்க அளவுக்கு தமிழகச் சட்டமன்றம் ஏகோபித்த—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் உட்பட—இந்த அருமையான திருத்தத்தை வரவேற்கின்ற ஆதரிக்கின்ற முகத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள்—மனததோடு நிறைவேற்ற இருக்கின்றது. அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களை நாம் முழுமையாகவே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் வழக்குரைஞர்களுக்குப் புரியவில்லை என்று சொன்னாலும், நாம் அவர்களுடைய அறிவுரைகளைப் பாராட்டி

DR. H. V. HANDE: I have never told anything like that. Evidently I have been misunderstood. I have absolutely no disrespect at all for lawyers. I have the greatest regard for lawyers. Let this be not made an issue.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன். அவர்களுடைய ஆற்றலை நாம் பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் வாதாடியது எல்லாம் நம் முன்னாலே உள்ள பிரச்சனையைப்பற்றியதல்ல. 24-வது திருத்தம் பற்றி அவர்கள் வாதாடவில்லை, அவர்களுடைய பயம் எல்லாம் 24-வது திருத்தத்தின் அடிப்படையிலே வேறு ஏதாவது திருத்தங்கள் வந்து விடுமோ, அதனால் நாட்டு மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நாம் பாராட்டலாம், வரவேற்கலாம், அவர்கள் மீது நமக்கு எந்தவிதமான வருத்தமும் கிடையாது. இன்றைக்கு அவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாராட்டி வரவேற்கின்ற நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாம் பெருமைப்படலாம், நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய வெற்றியாகும் இது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே. அவர்கள் உணர்ச்சியோடு உற்சாகத்தோடு சில சமயங்களிலே ஆத்திரத்தோடு பேசினாலும்கூட, இது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று எடுத்துக் கொள்ளோமே தவிர நமக்கு இதிலே எந்தவிதமான வருத்தமும் இல்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தமிழகத்தின் உரிமைகளுக்காக மாநில ஆட்சியின் உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஆதாரமாக ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டது இன்னும் நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இது எல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியென்றே கருத வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மாறமாட்டார்கள். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின்படி உள்ள உரிமைகள் மாநிலங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்ற எண்ணம் நிறைவேறு

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

கிட்டால் நாம் போராட வேண்டும். அப்பொழுது சுதந்திராக் கட்சியினரில் யார் வராவிட்டாலும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வருவார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதை ஆழமாக, ஆணித் தரமாக எடுத்துக் கூறியதால் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களிலே ஒரு துளிகூட நாம் மறுக்கவில்லை . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை நான் ஆதரிக்கின்றேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை வரவேற்கிறீர்களே, ஏற்கெனவே உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை பறிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை எப்படி நீங்கள் வரவேற்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன்.

On the one hand you want more powers. But at the same time my contention is whatever little powers we have, we have got, they are all being whittled down. That is my submission. I want at least the powers that we have got be kept as they are. I was only trying to expose the Parliament and Treasury Benches.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநிலங்களின் உரிமை எது வாகயிருந்தாலும் அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இனிமேல் மாற்றிக்கொண்டால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் சொன்னது, நான் புரிந்து கொண்ட வரையில் மாநிலங்களின் உரிமைகளுக்காக வாதாட வேண்டுமென்று கூறியது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

சட்டப் பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் தீர்ப்பைப் படித்தால், கோல்கநாத் வழக்குத் தீர்ப்பாகயிருந்தாலும், அல்லது 1951-ம் ஆண்டு இந்தப் பிரச்சினை தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இடையிலே ஏற்பட்ட பல்வேறு தீர்ப்புகளானாலும் சரி, இதே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பாக இருந்தாலும் ஆழ்ந்து படித்துப்பார்த்தால் இது புதிய பிரச்சினை அல்ல, ஏற்கெனவே உள்ள பழைய பிரச்சனை. புதிய நீதிபதிகள் புதிய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர பிரச்சனை புதிதல்ல என்பதை உணர முடியும்.

1951-ஆம் ஆண்டு இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அடிப்படை உரிமை பற்றிய 13-வது பிரிவிற்கும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற நடைமுறை விதிக்கும் முரண்பாடு உண்டா என்று இன்று அல்ல, 1951-லே தலைமை நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலே ஆராயப்பட்டு, முரண்பாடு இல்லை, 'லா' என்பதற்கும் 368-வது பிரிவின்கீழ் அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தம்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

கொண்டு வரும் சட்டம் என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டா என்பது பற்றி 1951-ம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து அதை ஆதரித்துப் பல நீதிபதிகள் பல கட்டங்களில் தீர்ப்பளித்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 16 திருத்தங்கள் இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த 16 திருத்தங்களில் 1951-ஆம் ஆண்டு திருத்தமும், அதுதான் முதல் திருத்தம், அதற்குப் பிறகு 5-வது திருத்தமும் அதற்குப் பிறகு 16-வது திருத்தமும் இந்த 3 திருத்தங்களும் இதே அடிப்படை உரிமையைப்பற்றித் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை உணர வேண்டும். அப்பொழுதெல்லாம் எழாத பிரச்சனை திடீரென்று எப்படி இப்பொழுது எழுந்தது? அங்கேதான் பாராளுமன்றமா, மக்கள் பிரதிநிதிகளா, அல்லது யாரோ தனிப்பட்ட சில நீதிபதிகளா என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. இங்கே மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிலேயுள்ள பெரும் பகுதி மக்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது தவறு, மக்கள் பிரதிநிதிகளை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது, கான்ஸ்டிடியன்ட் அசெம்பிளியா அல்லது இன்றைக்கிருக்கும் நாடாளுமன்றமா என்பது வேறு சிலரின் கருத்து.

ஆனால் நம் முன்னால் உள்ள கருத்து, யாருக்கு உரிமை, மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கா அல்லது நீதிபதிகளுக்கா? நீதிபதிகள் மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று 6.5 என்று வைத்தா அல்லது கோடானு கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கா என்பது தான் பிரச்சனை. சாதாரண பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையில் தெளிவு இருந்தால் எந்தவிதமான குழப்பமும் ஏற்படாது. எங்களுக்குத் தெளிவு இருக்கிறது, இங்கேயுள்ள பெரும்பாலான கட்சிகளுக்கும் அந்தத் தெளிவு இருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குக்கூடத் தெளிவு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

பார்லிமென்ட் டெமொக்ரசி, கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமொக்ரசி என்று இருக்கிறது. இது சட்ட விவாதம். இதைப்பற்றி இங்கேயும் பேசப்பட்டது, நாடாளுமன்றத்திலும் வாதாடப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதில் செல்ல விரும்பவில்லை. பார்லிமென்ட் டெமொக்ரசி நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறதா, அல்லது கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமொக்ரசி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், வாதத்திற்கு, அரசியல்மைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த நாட்டின் ஆட்சி முறை இருக்க வேண்டும். கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமொக்ரசி என்று ஒத்துக்கொண்டால் அந்த முறையைப் பின்பற்றும் அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அமெரிக்க நாடு என்றால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் என்பதால் அதைச் சொல்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : As far as I am concerned, I am interested in having good relations with any country. That is the point. Why should the Hon. Minister particularly specify that we

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 23]

have got something more to do with America? That is not a thing which should be encouraged and I would request the Hon. Minister not to make such insinuations. We have clearly condemned the Americans when they supplied arms. We have passed resolutions on that. These small things need not be referred to, to vindicate his arguments. He can put forth his arguments in support of his case, but unnecessary aspersions in an indirect manner need not be made.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இவர்கள் இவ்வளவு நேரம் அருமையான கருத்தைச் சொன்னார்கள். மற்றவர்களைக் குத்திப் பேசக் கூடாது என்று. அதுவும் வெற்றிதான். அமெரிக்க நாடு என்றவுடன் அமெரிக்க அரசை ஆதரிப்பது என்பதாக எண்ணி விடக் கூடாது. அமெரிக்கா என்று சொன்னோம், அதையும் ஆதரிக்கவில்லை என்றால் மகிழ்ச்சி. உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். அந்த நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்த்தால், அங்கே இந்தக் கருத்து எழுதப்பட்டது, பல்வேறு குடியரசுத் தலைவர்கள், வழக்குரைஞர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். இந்தக் கருத்து தெளிவாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நிலவியது. அதிலே இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உரிமை உண்டு, இன்றைக்கு வாழும் மக்களைச் செத்த மக்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செத்துப் போனவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருந்தால் அது எதிர்கால மக்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம். இந்த அமெரிக்க பூமியில் செத்தவர்களுக்காக இப்பொழுது வாழ்பவர்களும், இனி எதிர்காலத்திலே வாழப் போகிறவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்றது ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள கட்சி. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை. அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்கள்.

ஆகவே, திருத்தம் உரிமை வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற அந்தக் கருத்தில் வேறுபாடு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களேகூட திருத்தம் உரிமை கூடாது என்று வாதாடவில்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டமெல்லாம் இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் என்ன ஆபத்து வருமோ என்ற அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தால் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவரை இருந்த அதிகாரம்தான் தொடர்ந்து இருக்கப் போகிறது. வந்த விவையெல்லாம் 17-வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய இந்திய தலைமை நீதிமன்றம் கொடுத்த ஒரு விளக்கத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்திருக்கிறதே தவிர, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்து விட்டதாலே மாநிலங்களுக்கு உள்ள உரிமைகளை யெல்லாம் இழக்கப்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

போகிறோம் என்றோ அல்லது பறிபோகிறது என்றோ புரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லியதாக எண்ணக் கூடாது. எண்ணவேண்டிய தில்லை. உண்மையில் அந்தச் சூழ்நிலை எப்பொழுதும் ஏற்படாது. எப்பொழுதும் அதற்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் என்னென்னமோ உரிமைகளைப் பறித்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள், வழக்கறிஞர், அழகாகக் கூறினார்கள். 'They failed to understand என்று சொன்னார்கள். அதை என்ன பொருளில் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. எண்ணப்பொறுத்தவரையில், 368-ல் தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறது. என்னென்ன சாப்டர்களை மாற்றக் கூடாது என்று. அப்படி மாற்ற வேண்டுமானாலும் அதற்கும் மாநிலத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். கடைசியிலே 368-லே மாற்றம் வேண்டுமென்றாலும் சரி, எதற்கும் சரி இங்கேதான் வரவேண்டும். எனவே 368-ல் மாற்ற வேண்டுமென்றால் இனிமேல் மாநிலங்களுக்கு வராத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகக் கொஞ்சம் கூட வாய்ப்பில்லை என்பது 368-வது பிரிவில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுக்கிறது. எனவே அதில் சந்தேகம் இருக்க வேண்டாம்.

அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பது என்பதை ஒரு கட்சியும் எந்தக் காலத்திலும் ஒத்துக்கொள்ளாது. அவர்கள் உதாரணத்திற்காகச் சொன்னார்கள், உரிமை போகிறது என்று. அறிக்கைகூட விட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலே உள்ள ஆள்பவர்களைப்பற்றி அல்லது அரசைப்பற்றிய தவறுகளை, குற்றங்களை குறைகளை நாட்டுமக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லிக் திருத்துவது தான் ஜனநாயகத்திலே எதிர்க் கட்சியின் பெருத்த வேலையாகும். ஆனால் அதைத் தடுக்க ஒரு கட்சி முயல்கிறது என்றாலோ, அப்படி ஒரு அமைச்சர் பேசினார் என்றாலோ அந்த அமைச்சரையும், ஆட்சியையும், எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொன்னதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுவதில் பயன் இல்லை. ஆனால் எங்கே வருகிறது இந்தப் பிரச்சனை? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இப்படிப் பேசலாமா என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதுவார்கள். அதேபோல் நாங்கள் பேசும்பொழுது அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. ஆனால் பேச்சு உரிமை கூடாது என்று எந்த அரசியல் கட்சியும் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அவையும் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வராது என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருந்தார்கள், இப்பொழுதே சட்டம் இருக்கிறதே என்று. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதே பேசுகின்ற உரிமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினால்

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் சட்டம் சரியாக இருக்கிறதா, அதை எப்படிப் பரிசீலிக்கலாம் என்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கையே தவிர, எதிர்க்கட்சிகளின் உரிமையைப் பறிக்க வேண்டும், அரசு அலுவலர்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னதாகக் கற்பனை செய்வது சரியல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். 22-வது பிரிவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கைது செய்வதைப் பற்றி சொன்னார்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் காரணம் சொல்லாமல் கைது செய்து 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் வைத்திருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் சும்மாவா இருப்போம்? இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ச்சியைச் சும்மாவா விட்டு விடுவோம். கைது செய்வதைப் பற்றியும் அதிலே தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

சொத்துரிமை பறிக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி அழகாகச் சொன்னார்கள். ஒரு கதை கூடச் சொன்னார்கள். பால் கொடுக்க கன்றுக் குட்டியைக் கட்டி, ஏமாற்றுவது போல் இந்த நாட்டு ஏழை மக்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நாங்கள் ஏழைகளுக்கு வாழ் வளிக்க வேண்டுமென்றுதான் பாடு படுகிறோம். பாட்டாளி, தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் இதிலே மாற்றம் வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். இந்த மாற்றத்தை எல்லோரும் ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மட்டுந்தான் எதிர்த்து வாதாடு கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கூட அப்படி வாதாட வில்லை. இந்த நாட்டு மக்களுடைய, ஏழை மக்களுடைய உரிமை கள் பறிக்கப்படக் கூடாது என்பதைத் தவிர வேறு கவலை இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன வாதமெல்லாம் ஏதோ 'புலி வருகிறது' என்ற கதையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. இந்தத் திருத்தம் வந்தால், இது வரும், அது வரும் என்றார்கள். உண்மையிலேயே புலி வராதது; அப்படிப் புலி வந் தாலும் அதற்குப் பயந்து இருப்பவர்கள் இந்த நாட்டு மக்கள் அல்ல, இந்த நாட்டு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

25-வது திருத்தத்தைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதை ஆழ்ந்து படித்தால் எந்த இடத்திலும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய சொத்து நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் பறிக்கப்படும், சட்டத்திற்கு முரணாகப் பறிக்கப்படும் என்று இல்லை. சொத்துரிமை பற்றிய 360-வது பிரிவு எவ்வளவு முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கடைசி முறை. சட்டத்திலே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டு

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

மென்று சொல்லியிருப்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையாக வகுத்து அந்தச் சட்டத்திலே போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாச் சொத்துக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லுவார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். சொத்துரிமையை ஆதரிக்கின்ற ஜனநாயகக் கட்சிகள்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்றன.

சிறுபான்மையோர் உரிமை பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்று பக்கத்திலே திரு. மொய்தின் அவர்கள் இருப்பதால் அவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்களா என்ற நிலையில் பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் அழகாக இது பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 'இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையோருடைய நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த நாட்டில் சிறுபான்மையோரைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களை மதிக்கிறார்கள்; அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள்' என்ற ஜனநாயகத் தத்துவத்தை அழகாக நாடாளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த உரிமைகள் பறிக்கப்படுமானால், இந்த அரசு மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதும் அதற்காகக் கிளர்ந்தெழுந்து மக்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு கருத்தும் அடிப்படை உரிமையைப் பறித்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தை வெளிப்படுத்துவதாகத்தான் அமைந்திருந்தது. அந்த அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்க எல்லோரும் சேர்ந்து போராடுவோம், பாடுபடுவோம் என்று உறுதி கொடுத்த பிறகு எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருவது மகிழ்ச்சி தருவதாக அமையும்.

கடைசியாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிக்கிட்டு ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். இருக்கின்ற உரிமையைப் பறிக்கலாமா, அதைப் பற்றி இப்போதே சொல்லிவிட வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற அவசரத்தைப் பார்க்கும் போது மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு அவசரமாக தனி மனிதன் உரிமையைப் பாதுகாக்கப் பேசுகிறார்களே என்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. இன்னும் சில நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கூட்டத் தொடரில் பெரிய ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி விவாதம் செய்யப் போகிறோம். ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கப் போகிறோம். அப்போது அவர்கள் இதே முறையில் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வெளியிலே எப்படிப் பேசினாலும் இங்கே பேசும்போது தனி மனிதன் உரிமைக்கும், மாநில உரிமைக்கும் வாதாட வேண்டும். 368-வது பிரிவு உட்பட அடிப்படை உரிமைகள் பிரிவு எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற வகையில், மாநிலங்கள் உரிமை பறிக்கப் படாத முறையில், மத்திய அரசு தனக்குப் பலம் இருக்கிறது

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

என்று அந்த பலத்தைப் பயன்படுத்தி மாநிலங்களின் உரிமையைப் பறிக்காத வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றிய நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலவையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். 'நாங்கள் தாய் துழைவதற்கு ஓட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், நீங்கள் குட்டி துழைவதற்கு ஓட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். இதை யெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் மாநிலத்தின் மொத்த உரிமைகளுக்காக வாதாடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதால்தான்.

இப்போது நாடாளுமன்றத்தின் உரிமை என்ன, நீதிமன்றத்தின் உரிமை என்ன என்பது தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்திற்கு முழு உரிமை உண்டு. மக்களுக்காகச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு, இன்றியமையாத மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு முழு உரிமையுண்டு. நீதிபதிகள் சட்டத்திற்கு விளக்கம் தரலாம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு விளக்கம் தரலாம். அதற்கு மேலே சென்று இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவை, எப்படிப்பட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றங்கள் சட்டங்களை உருவாக்கலாம் என்று சொல்லுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. இந்த நாட்டின் ஜனநாயக அமைப்பிலும் அந்த உரிமை நாடாளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்குந்தான் உண்டு. அப்படிப்பட்ட உரிமை நீதிமன்றத்திற்கு இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள். 368-வது பிரிவின் தலைப்பைக் கூட அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். 13-வது பிரிவிலே உள்ள 'லா' என்ற வார்த்தையையும், 'சட்டம் இயற்றப்படலாம்' என்று 246, 248 பிரிவிலே இருப்பதையும் பார்க்க வேண்டும். 368-வது பிரிவிலே இருப்பது அந்தச் சட்டத்தைக் குறிக்குமே தவிர, புதிய சட்ட வகைகளைக் குறிக்காது. இந்தத் தலைப்பே தவறு, இதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷன் பவர் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் ஆட்சேபித்தார்கள். தலைப்பை மாற்றியிருப்பதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை.

குடியரசுத் தலைவர் இந்தப் பிரிவிலே கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்திற்குக் கட்டாயம் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்—'ஷல் கிவ் அசென்ட்' என்று மாற்றுவது நியாயமா என்று வாதிட்டார்கள். அது நியாயந்தான். சாதாரணமாகச் சட்டம் இயற்றப்படும்போது கவர்னர் அசென்ட் கொடுக்கிறார். குடியரசுத் தலைவர் அசென்ட் கொடுக்கிறார். 368-வது பிரிவு அப்படியே இருக்குமானால் சாதாரணச் சட்டமாகப் போனாலும் போய்விடும் என்ற காரணத்தால், அதைத் தவிர்க்கும் வண்ணம் தற்போது 'ஷல் கிவ் அசென்ட்' என்று மாற்றப்படுவது பொருத்தந்தான்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

13-வது பிரிவுக்கும் 368-வது பிரிவுக்கும் இடையிலே முரன் பாடு இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற சந்தேகம் எழுந்து, தலைமை நீதிமன்றத்தில் 1951-ம் ஆண்டில் ஒப்புக்கொண்டு 1967-ம் ஆண்டில் மாற்றக்கூடிய நிலை வந்த காரணத்தால், அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இந்த மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தைச் சுதந்திராக் கட்சி நண்பர்களும் சேர்ந்து ஆதரிக்க வேண்டும். மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தத் திருத்தத்தை மக்களிடத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை நாமெல்லாம் ஏகமனதாக ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டு ஆமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற அவைகளினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை அவை முன்னவர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியமும் அவசரமுமானதாகும். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்தமாதிரி திருத்தங்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை முன்வைத்து மக்களை அணுகினார்கள். பெருவாரியான மக்கள் திருத்தத்தையும், அதற்கு அடுத்த வராகிற மாறுதல்களையும் ஆதரிப்பவர்களாக அவர்களது ஆதரவினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையையொட்டி இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. நாலவெள்ளத்தில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப சட்டமாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மை. அதற்கேற்ப இப்போது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற திருத்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை என்று கூறிக்கொண்டு, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, சபை முன்னால் "பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்போவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது" என்ற தீர்மானத்தினை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் ஆதரிக்கக்கூடிய முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சியின் வாதத்திற்கு நான் பின்னால் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக விரிவாக நாடாளுமன்றத்தில் பேசப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதைப் பற்றி அறிந்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அரசியல் சட்டத்திலேயே இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியபோது அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அந்தக் காலத்தில், தேசிய சுதந்திரத்திற்காக போராடுகிறபோது நேருவின் அறிக்கையாகட்டும் அல்லது அதோடு இணைந்திருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் அல்லது சோஷலிசக் கட்சியின் அறிக்கைகளாகட்டும் அவைகள் எல்லாம் புதிய அரசியல் நிர்ணய சபை அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டன.

1946-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் யார் யாருக்கெல்லாம் வோட்டு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது என்றால், எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் வோட்டு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிப் பார்த்தால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தொகையில் 14 சதவிகிதத்தினருக்குத்தான் வோட்டு உரிமை தரப்பட்டது. அவர்கள் எல்லோரும் வோட்டு போட்டார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. அம்மாதிரியாகச் சட்டமன்றங்களுக்கு மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் இந்த அரசியல் நிர்ணய சபையை உருவாக்கியிருந்தார்கள். அந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில் மன்னர்களின் பிரதிநிதிகளாக 60 பேர்கள் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்த முக்கியமான சட்ட நிபுணர்கள் எல்லாம் அதில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதற்சாக சில வசதிகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தார்கள். எங்கள் கட்சி சார்பில் வங்கத்தைச் சார்ந்த ஒரே ஒருவர்தான் அதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தான் சோமநாத் லாகிரி. அவர்கள் ஒரு ஆண்டுதான் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பங்குபெற முடிந்தது. அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் பாதுகாப்புக் கைதியாக இருந்து ஒவ்வொரு திருத்தம் கொண்டுவருகிறபோதும் சிறையில் இருந்து கொண்டே அவர்கள் திருத்தங்கள் எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றிருந்த நிலையில் அந்தத் திருத்தங்களை ஆதரிப்பதற்கு 'யாராவது இருக்கிறார்களா' என்று அன்றைய சபாநாயகர் திரு. ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் கேட்பார்கள். அவற்றை ஆதரிப்பவர் யாரும் இல்லை என்று அவை கைவிடப்படும்.

உதாரணமாக, இன்று அதிகமாகப் பேசப்படக்கூடியது, மூன்றாவது அத்தியாயத்திலுள்ள 31-வது பிரிவுதான். அடிப்படை உரிமை, சொத்து உரிமை என்பது, அன்றே சோமநாத் லாகிரி அவர்கள் விவாதித்தார்கள். உலகத்திலே எந்த ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலாவது சொத்து உரிமை அடிப்படை உரிமை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு அம்சம் நம் அரசியல் சட்டத்தில் வரவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அது நிராகரிக்கப்பட்டு கடைசியில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாகி 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி அமலானது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமலான போது இந்தியா விலுள்ள பெரும் பகுதி கம்யூனிஸ்ட்களும் சிறையில் இருந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் 1948-ல் கைது செய்யப்பட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வரக்கூடிய காலத்தில் சிறையில் இருந்தோம். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி மூன்று நான்கு ஆண்டுக் காலமாக பாதுகாப்பு கைதிகளாக வைத்திருப்பது தவறு என்ற முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத் தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் கேஸ் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்தோம். அப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டபோது நம் ஹாண்டே அவர்கள் இல்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டு இம்மாதிரியாக விசாரணை இல்லாமல் சிறையில் வைத்திருப்பதற்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. பிரிவு 22(4)-ன் கீழ் மூன்று மாத காலத்திற்குப் பாதுகாப்பு கைதியாக வைத்திருக்க லாம். பின்னர் தொடர்ந்து வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு உத்தரவு போடுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. இம்மாதிரியாகப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைத்திருப்பதற்கு ரிஸனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் என்ற அளவில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள்.

ஏன் இந்தச் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமைந்ததில் பல ஊனங்கள் இருந்தன. ஓரள விற்கு அன்றிருந்த உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். அன்றிருந்த உரிமை பற்றி அச்சப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏதோ கூட்டம் போடக் கூடிய உரிமை அல்லது பேச்சு உரிமை, சங்கம் சேரக் கூடிய உரிமை இவைகள் எல்லாம் பறிபோய்விடும் என்று மிகவும் கவலையோடு ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற் சங்கங்கள் அமைப்பது, கூட்டாக இருப்பது சட்ட விரோதம் என்ற அளவிற்கு இந்த நாட்டில் நிலைமை இருந்தது.

நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இங்கிலாந்து தேசத்தில் “காம்பிளேஷன்ஸ் ஆக்ட்”. தொழிலாளர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஏதாவது கோரிக்கையை வைப்பார்களேயானால், இரண்டு பேர்களுக்கு மேல் சேர்ந்து கொண்டு சட்டவிரோதமான காரியத் தைச் செய்கிறார்கள் என்று வழக்குப் போட்டார்கள். அதே மாதிரியாகத்தான் இந்தியாவிலும் சதி வழக்கு போடப்பட்டது. அப்படிக்கைது செய்யப்பட்டு, இங்கு ரத்தம் சிந்தப்பட்டு, பக்கிங் காம் கர்நாட்டிக் மில்லைச் சேர்ந்த ஆறு தொழிலாளர்கள் உயிர் இழந்த பிறகுதான், தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் மதிக்கக்கூடிய சிங்கராவேலு செட்டியார், சர்க்கரைச் செட்டியார் போன்றவர்கள் அவர்களே துபாரித்த ரெஸ்ட்ரிக்ட்டனை ஆர். எம். ஜோஷியிடம் கொடுத்து அது மத்திய அரசியல் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆக, சங்கம் சேரக்கூடிய உரிமை, பேச்சு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

உரிமை இவைகள் எல்லாம் போராடிப் போராடிப் பெற்ற உரிமைகளாகும். அந்த உரிமைகளைத்தான் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சில பகுதிகளாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சமுதாய அமைப்பைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக சொத்தில் கை வைக்கக் கூடாது என்ற உரிமையையும் அதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பலயிடங்களில் மோதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

முதன்முதலாக 1950-ம் ஆண்டு மோதல் வந்தாகிவிட்டது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தது. சொத்து பற்றிய பாதுகாப்பு கொடுத்த பிறகு, அந்த உரிமையை வழங்கிய பிறகு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் தவறானதாகும் என்று வாதாடி அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் இதற்குள்ளே துழையவே கூடாது என்று வாதிடப்பட்டது. 1951-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் ஒன்பதாவது ஷெட்யூலில் 64 சட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கும். பல மாநிலங்களில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அடிப்படை உரிமையாக சொத்து உரிமை வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அதைத் தொடுவதற்குக் கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று முதல் மோதல் ஏற்பட்டது. இருபது ஆண்டுகாலம் அமைதியாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலைமை மாறுகிறது. கடந்த இருபதாண்டுகால ஆட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், 20 ஆண்டுகாலமாக அமைதியாக இருந்த தொழிலாளர்கள் 1960-லிருந்து நாம் பார்த்தால் இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தம் என்ற பெயரால் 1 கோடி மனித நாட்கள் நஷ்டமாகியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றி மனித சமுதாயத்திற்கு நல்லவைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விரும்புகிறோம். எப்படி கோர்ட்டுகள் கூட சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறி வருகின்றன என்பதற்குப் பல காரணங்களை பலர் கொஞ்சமாகப் புரிந்து கொண்டு அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நடந்து அன்றைக்கு ஜட்ஜாக இருந்த திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், ஒரு மில்லை மூடுவது என்றால், அது அவனுடைய அடிப்படை உரிமை என்று சொன்னார்கள். அது அரசியல் சட்டப்படி சரியாக இருக்கலாம். பின்னர் இங்கே ஏற்பட்ட இயக்கங்களுக்குப் பிறகு, இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். மில்லை மூடுவது நியாயம் தானா என்று பரிசீலிக்கலாம் என்று அவர்களைச் சார்ந்தவர்களே தீர்ப்புக் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்று ஹைக்கோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கும் நீதிபதிகள் வெளியே இருக்கும் சூழ்நிலைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

இந்த அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் திருத்தத்தின் மேல் பேசியவர்கள் பலரை எனக்குத் தெரியும். நீண்ட நெடுங்காலமாக நாடாளுமன்றத்தில் செயலாளராக இருந்த

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

திரு. எம். எம். கௌஸ் அவர்கள், அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர் அல்ல, சத்தியமூர்த்தி காலத்திலேயே செயலாளராக இருந்தவர், அதற்கு முன்னாலேயே செயலாளராக இருந்தவர்கள், அதற்கு பின்னாலே எங்கள் காலத்தில் செயலாளராக இருந்து எப்படி நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம் ஆகியவைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் விவரங்களோடு பிரச்சனைகளைக் கிளப்புகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தான். 12 வாரங்களுக்கு பின்னால் சட்டசபை கூடுகிறது. இதற்கிடையில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் குறித்து அரசின் கருத்து என்ன என்று சொல்ல வில்லையே என்று எனக்கு ரொம்ப ஆத்திரமாக இருந்தது. இருந்தாலும் நிதானமாக இருப்போம் என்று இருக்கிறேன். அப்படி சட்ட மன்றத்திலும், நாடாளுமன்றத்திலும் உரிமைகளை எப்படி அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் திரு. கௌஸ் அவர்கள் இன்றைக்கு ராஜ்ய சபை உறுப்பினர். ராஜ்ய சபை உறுப்பினராக இருக்கும் அவர்கள் சொன்ன சில விஷயங்கள் ரொம்பப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அவர் சொல்வதை நான் 'கோட்' செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசியல் சட்டமானது உருவாக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்த பல் தலைவர்களோடு நான் விவாதித்து இருக்கிறேன். ஜமீன் ஒழிப்பு சட்டம் கொண்டு வந்தது தவறு என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிய காலத்தில் ஒவ்வொரு அரசியல் தலைவர்களும் எம்மாதிரியான நிலைமையில் பேசினார்கள் என்பது தெரியும். அவற்றை எல்லாம் கணக்கு வைத்துப் பார்த்தால், இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற காலத்தில் 368-வது பிரிவிலே ஜனாதிபதி நினைத்தால் தன்னுடைய 'அசென்டைக்' கோடுக்கலாம் என்ற ஷரத்தைக் கொஞ்சம் பாருங்கள். சென்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் எவ்வளவு தீவிரமான முறையில் நடந்தது. அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதியாக இருந்த சுப்பராவ் அவர்கள் ஜனாதிபதி ஆக விரும்பினார். அவர் சுதந்திராக் கட்சியில் சேர்ந்து விட்டார். அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஜனாதிபதி மிக முக்கியமான திருத்தங்களை நிராகரிப்பதற்கான அதிகாரம் வேண்டுமென்று கருத்து அவர்களுக்கு உண்டு. ஆகவே தான், இப்போது வந்து இருக்கும் திருத்தத்திலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா இருசபைகளிலும் நிறைவேற்றப்படுமானால், உடனடியாக ஜனாதிபதி அவர்கள் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. "இட்டன் எ சல்யூட்டரி ப்ரொவிஷன்" என்று திரு. கௌஸ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு யாராவது சொன்னால் நான் அவ்வளவு பாராட்டாகச் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். பெருவாரியான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை நிராகரிப்பதற்கு ஒரு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வந்து விடக்கூடாது என்பதைத்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபையில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

திரு. எம். சி. சதல்வாட், அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் திரு. சதல்வாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர் நேரடியாகவே ராஜ்யசபையில் பேசியிருக்கிறார்.

'In my view it rights the wrong done by the makers of our Constitution. Our Constitution-makers when they enacted Article 368 always intended that there should be power in Parliament to amend the Constitution and that position was accepted by the earlier decision of the Supreme Court itself.'

ரத்தினச் சுருக்கமாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 14 சதவிகித மக்களால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தை, இப்போது 27 கோடி மக்கள், வயது வந்தவர்கள் எல்லோராலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மகாசபை திருத்துவதற்கு அதிகாரம் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் பெரிய தவறு இல்லை.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நானேக்கு ஏதாவது சின்ன மெஜாரிட்டியில் கூட நிறைவேற்றிவிடலாம், இந்த 368-ஐ மாற்றிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். பெனகல் நரசிங்க ராவ் உலக நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தவர்கள். ஒரு 'ரெஸ்டிரிக்ட்டட் பிரான்சைஸ்' ஒரு குறைந்த அளவு பர்சண்டேஜ் உள்ளவர்கள் கொண்ட குழுவினால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நாம் அதிகாரம் கேட்கிறபோது இம்மாதிரி 3-ல் 2, மொத்தத்தில் பாதி என்று போடாதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லியது நான் அல்ல. சொல்லியது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பெனகல் நரசிங்க ராவ் அவர்கள்.

'If a Constituent Assembly based on a restricted franchise, can by simple majority frame the original Constitution, it is illogical to lay down that the Constitution shall be amended by Parliament based on adult franchise except by special process, etc.'

காரணம் என்னவென்றால், அரசியல் சட்டம் உருவானதற்குப் பின்னாலே, அரசியல் சட்டத்தின் அம்சங்களை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் கான்ஸ்டிடுவன்ட் அசெம்பிளிக்குத் தான் இருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்திற்கு இல்லை. அந்த அதிகாரம் இப்போது நாடாளுமன்றத்திற்கு வரப்போகிறது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பல வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும். 'கான்ஸ்டிடுவன்ட் பவர்ஸ்', அந்தத் திருத்தம் என்பது 'கான்ஸ்டிடுஷனை' மாற்றக் கூடிய சில அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடியது 368 பிரிவு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்கு வருகிறபோது, 1951-ம் வருஷத்தில் சங்கரி பிரசாத் கேஸ் வருகிறபோது 13-வது ஆர்டிகிளை திருத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1965-ல் ஸஜ்ஜன்சிங் கேஸ்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வருகிறபோது திருத்தலாம் என்று ஏகோபித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் மாநிலத்திலும்—கோல்கநாத்திற்கும் நடந்த கேஸ் 1967-ல் வருகிறபோது அன்றைக்கு மாதம் நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவைத் திருத்துவதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற தீர்ப்பை 6 பேர் ஆதரவாகவும், 5 பேர் எதிர்ப்பாகவும், ஒரு ஸ்லெண்டர் மெஜாரிட்டியில் கொடுத்தார்கள். அது கூட ரிகார்டில் இருக்கிறது. வித்யதல்லா, வாஞ்சு, செதல்வாட் ஆகியவர்கள் இவ்வளவு பெரிய முக்கியமான மாறுதலைச் செய்கிற போது இப்படிப்பட்ட ஸ்லெண்டர் மெஜாரிட்டியில் இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா, நாங்கள் முயற்சி செய்து பார்த்தோம். இன்னும் அதிகமான ஆட்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்றுதான், முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோல்கநாத் கேஸ் முடிவு என்பது ஒரு அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிய தீர்ப்பு இல்லை. அது ஒரு அரசியல் தீர்ப்பு. ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கொண்டு போக வேண்டுமென்ற தீர்ப்பு. எந்த அரசியல் இருந்தால் நல்லது என்பது மக்களுக்கு முன்னால் இருக்கும் விஷயம்.

1970-ம் ஆண்டில் முதல் முதலாக அது நன்றாக அலசிப் பார்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. பரங்கு தேசிய சபை சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனது. அந்த நேரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் கோல்கநாத் கேஸைக் காட்டி, சொத்து உரிமையைப் பறிக்கக் கூடாது, சொத்து உரிமைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், எவ்வளவு தான் லாபம் அடைந்தவர்கள் என்றாலும், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ரூ. 61 கோடி என்று நினைக்கிறேன்—ஏறத்தாழ இருக்கலாம்—நஷ்ட ஈடு வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் நஷ்ட ஈடு போதாது, நீங்கள் செய்தது சுவறு என்று சொல்கிறபோது சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னதைக் குறிப்பிடுவது ரொம்பப் பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்...

"So great is the regard of law for private property that it will not authorise the least violation of it; no, not even for the general good of the community."

சமுதாயம் பூராவுக்குமே எதிராக இருந்தாலும், கனியார் சொத்து பாதுகாக்கப்படுவேண்டும், அதைக் கண்காணிக்க வேண்டியது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பொறுப்பு என்றார்கள். கோல்கநாத் கேசிலே, அகவே, கலையசியிலே 27- கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, கலையசின் மூலம், தான் சுர்பந்தப் பட்டவர்களைத் தீர்வு கொடுக்கிறோம்புகிறேன். நாம் நிறைவேற்றியிருப்பது 'எனோப்லிங் ப்ரொவிஷன்' தான். எங்கனவே இருக்கக் கூடிய சந்தேகத்தை நீவர்த்திக்கக் கூடாது என்று இருப்பது தெளிவு. ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைத் தான் அந்த 27-கோடி ரூபாய் உடன்படிக்கை.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

வாங்கி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட நடவடிக்கை கண்டிப்பாக எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்குப் பிறகுதான் 25-வது திருத்தம் வருகிறது. அப்பொழுதுதான் அதிகம் பேர்களில் ஆதரிப்பவர்கள் கூட ஆட்டம் காட்டுவார்கள். 25-க்கு நாம் வரும்போது, 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் இருப்பவர்களிடமிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் வருகிறது. அப்பொழுது நஷ்டஈடு கோரினால், அப்பொழுது 25 நிறைவேறினால், 'ரொம்ப லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. நீங்களே கொடுக்கவும் வேண்டும்' என்று கூடச் சொல்லக் கூடிய நிலைமையும் வரும். சென்ற தேர்தலுக்கு முன் மன்னருக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் சொல்ல, மன்னருக்கு மானியம் கொடுப்பது தப்பு என்று நாம் சொல்ல, சுப்ரீம் கோர்ட் மன்னர் மானியம் என்பதே சொத்து என்று சொல்லி, அதைத் தடை செய்யக்கூடாது, அது அடிப்படை உரிமை, என்று நிராகரித்த பிற்பாடு நம்முடைய தமிழகத்தில், மக்கள் மத்தியில் சாதாரண மக்களுக்குச் சாதகமான முறையில், மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவோம் என்று சொன்னோம். அதே நேரத்தில் திருத்திய சட்டங்கள் இங்கே வரும்போது, அதை நாம் முழு மனத்தோடு ஆதரிப்போம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். சமுதாயம் எந்த திசையை நோக்கிச் செல்கிறது? சோஷலிச சமுதாயமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதிலே எங்களுக்குப் பலனிதான் மான கருத்துக்கள் உண்டு. அதைச் சொன்னால், இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கொள்கையை நுழைக்கிறான் என்பார்கள். தமிழில் சிறந்த புலவர் ஒருவர் சொல்கிறார், நாங்களெல்லாம் மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் படித்தோம். பாரதி அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்றால், பாரதிதான்.

‘எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்ற இந்த வையகம் :

இல்லாரும் அங்கில்லை; பிறன் நலத்தை எனதென்று தனி யொருவன் சொல்லான் அங்கே;’

என்று சொன்னான். ஒரு கிராமத்தில் படிக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் படித்தவன் ஏன் அவர்களைப் படிக்க வைக்கவில்லை என்று அவ்வளவு வேகமாகச் சொல்கிறார். கடைசியில்

‘நல்லோரே எல்லோரும் அவ்வையத்தில்’

நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம் பஞ்சாங்கம்’ என்றார்.

அந்தப் பழம் பஞ்சாங்கத்தைக் கிழிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் சொல்கிறார். நாம் மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தினோம். அதுதான் தமிழகத்தின் பெருமை. இந்திரா காந்தி அப்படிச் செய்தார்களோ இல்லையோ நாம் செய்தோம். சாதாரண மக்களுடைய நன்மைக்கு உகந்த வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னோம். சோஷலிச சமுதாயத்தைத் திறுதுவோம்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முன்றாவதாக, சாதி, மத பேதமற்ற சமுதாயத்தை அமைப்போம். இந்த நேரத்தில், ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் தமிழக மக்கள் கடவுளைக் கட சேவிக்க தமிழில் அர்ச்சனை செய்யக் கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. The hon. Member has brought in some extraneous factors into the discussion. He has stated that some persons belonging to the Swatantra Party have gone to the court in connection with the performance of Tamil Archana in temples. We have nothing against Tamil archanas but what we object to is that the Government should not interfere in religious matters. My only request is that the hon. Member should speak on the matter before the House and not create unnecessary controversy. I should be given full freedom to rebutt what he says.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, என்ன பேசவேண்டும் என்று இன்னொருவர் சொல்லி நான் பேச வேண்டியதில்லை. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று நினைக்கிறேன். 'இனிமையான சமஸ்கிருதம் இருக்கிறது ; கரடு முரடான தமிழ்' ஏன் என்று பேசப்படுகிறது.

DR. H. V. HANDE : We have not stated so. We have only objected to the Government interfering in religious matters. Let there not be any interference from the Government with regard to religious matters. As in churches, let the Tamil archana also come into Hindu temples. That is the only point we are trying to make clear.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று வந்து எப்படிப்பட்ட மாறுதல் இருக்கிறது என்றார்கள். அவர்கள் மதுரையில் ஒரு பையனிடம் 'ஒரு கோழியை 5 ரூ.-க்கு வாங்கி, 10 ரூ.-க்கு விற்பது என்ன நேரும்' என்று கேட்ட போது, அவன் 'ரூ. 5 லாபம் கிடைக்கும்' என்று சொன்னான். சோவியத் யூனியனில் ஒரு பையனிடம் '5 ரூபிலுக்கு வாங்கி, 10 ரூபிலுக்கு விற்பது என்ன நேரும்' என்று கேட்டபோது, அவன் ஐந்து வருஷம் சிறை தண்டனை கிடைக்கும் என்றானாம். அங்கே லாபத்திற்கு விற்பது சிறை. இங்கே வட்டிக்கு விட்டு பணக்காரர்கள் ஆகலாம். அங்கே வட்டிக்கு விடுவது தண்டிக்கக்கூடியது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அங்கே அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினால் ஜெயில். இங்கே அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கலாம்.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சுதந்திர ஆட்சிக்கு
வந்திருந்தால்

புதுமான்முக்கு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தங்கமணி, பற்றிப்
பேச வேண்டாம். விவாதத்தை விட்டு ரொம்ப தூரம் பேசுகிறது
பேச்சு...

THIRU K. T. K. THANGAMANI : In the discussion an ele-
ment of politics will also be introduced. Otherwise it will not be
interesting. I want to have a dig at the Swatantra Party and I
do not want to cast any aspersion on anybody. Assuming that
the Swatantra Party had come to power, I do not think that they
would have allowed me to speak like this and my party would have
been banned.

DR. H. V. HANDE : In Japan, West Germany, U.S.A.,
France and other Western countries, there is a two-party system.
But in Russia there is only one Party and there is only one-party
rule there. I am prepared to have a discussion on that.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member can have
some other opportunity to have such a discussion.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I would explain my point.
When the Swatantra Party comes to power, there will be dictator-
ship of the Princes; there will be dictatorship of monopolists . . .

DR. H. V. HANDE : We do not believe in a monopoly party
system. We believe in party politics. We will discuss it . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Not on the floor of the House.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am prepared to accept
the challenge and I am competent to discuss it outside.

மிஸ்டர் டெப்யூ ஸ்பீக்கர் : சார், இதைப் பற்றிச் சொல்கின்ற
போது சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். மக்களைப் பொறுத்த
வரையில், சென்ற தேர்தலில் எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும்
இடமில்லாத வகையில், இருவகையான கொள்கைகள் வருகின்ற
போது ஒரு கொள்கையின் பக்கம் ஆதரவாக நின்றிருக்கிறார்கள்.
இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. சர்வதேச ரீதியில் பார்க்கும்
போது, சோவியத் ரஷ்யாவில் கூறியதை இங்கே குறிப்பிட்டால்,
அதை ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று கூறுவார்கள், அமெரிக்கா
விலும், இங்கிலாந்திலும் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த
நாட்டுப் பத்திரிகைகள் எல்லாம், இந்த நாட்டு மக்கள் ஒரு
பாதையை நாடியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் உரிமை
என்று சொல்லி நெடுங்காலமாக இருந்து வந்ததை எதிர்த்து,
சாதாரண ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள்
போன்றவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்
என்பதற்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தை மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும், என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

மத்திய அரசு ரொம்ப மெதுவாகத் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது தான் 24-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 25-வது, 26-வது தீர்மானங்கள் எல்லாம் வந்திருக்க வேண்டும். அது போன்ற மற்ற மாநிலங்கள் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டியிருக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் விருப்பம். சொத்துரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், மன்னர்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சுதந்திராக கட்சி மக்கள் முன்னால் கூறியது. ஆனால் மக்கள் அதற்கு ஆதரவு தரவில்லை. அதற்கு எதிராக பெருமளவில் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி தீர்ப்பு கொடுத்ததற்குப் பிறகு அந்த மக்களின் தீர்ப்பை மதித்து நடக்காமல், தனியார் சொத்துரிமைக்கு தடையாக இருக்கிறது, அந்த உரிமைக்கு தடையாக செல்லக் கூடாது, அதுதான் ஜனநாயக உரிமை என்று வாதிடுவது சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் மக்கள் தீர்ப்புக்கு கொஞ்சம் தலை வணங்கி சிற்சில காரியங்களை மெதுவாக செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகப் போக வேண்டும்.

இந்த சட்டத்தினுடைய சட்ட அம்சங்களுக்குள்ளேயே இன்னும் அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை. இறுதியாக இந்த மசோதாவை ஏன் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

The Supreme Court in the well-known Golak Nath's case reversed, by a narrow majority, its own earlier decisions upholding the power of Parliament to amend all parts of the Constitution including Part III relating to fundamental rights. The result of the judgment is that Parliament is considered to have no power to take away or curtail any of the fundamental rights guaranteed by Part III of the Constitution if it becomes necessary to do so for giving effect to the Directive Principles of State Policy and for the attainment of the objectives set out in the Preamble to the Constitution. It is therefore considered necessary to provide expressly that Parliament has power to amend any provision of the Constitution so as to include the provisions of Part III within the scope of the amending power.

இன்றைக்கு இரண்டு பகுதிகள்—ஒன்று சேப்டர் 3, இன்னொன்று சேப்டர் 4. சேப்டர் மூன்றைப் பற்றி ஏற்கனவே சொன்னேன். ஏற்கனவே இருக்கின்ற சில உரிமைகளை அப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 'ஸ்டேடிக்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். சேப்டர் 4 டிராக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் பற்றியது. டிராக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் தான்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

சொத்து பற்றிய விஷயங்கள் வருகின்றன. தொழிலாளிக்கு போதிய உரிமைகள், 10 ஆண்டுகளுக்குள் எல்லோருக்கும் அதாவது 14 வயது வந்த எல்லோருக்கும் எழுத்தறிவு ஏற்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஸ்டேட் பாலிசி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தான் மத்திய அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மாநில அரசுக்குக் கூட சில முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக, தமிழகத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டும் என்றால், உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஒரு ரோடை அகலப்படுத்த வேண்டுமானால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது? சோவியத் ரஷ்யாவை உதாரணம் காட்ட வேண்டுமானால், அங்கே, ஒரு ரோடு போட வேண்டுமானால் இரண்டு மூன்று நாட்களில் போட முடியும். இங்கே முடியுமா? உங்கள் எல்லோருக்கும் கூட தெரியும். நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற நேஷனல் ஹைவே நம்பர் 7-ல் ரோடு நடுவில் ஒரு பின்னாயர் கோவிலை வைத்துவிட்டார்கள். லந்து வருஷங்கள் ரோடு போட முடியாமல் செய்து விட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு இங்கே தனியார் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசத்தின் நன்மையைவிட பொது சுதந்திரத்தைவிட தங்கள் தங்கள் சுதந்திரம் தான் பெரியது என்று இருக்கக் கூடிய முறையினால் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடைபெற முடியவில்லை. நஷ்ட ஈடு கேட்கிறார்கள். தமிழக அரசுக்குக் கூட இத்தகைய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எதிரான திசையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். டிரக்டர், பிரின்சிபிள்ஸில் வரக்கூடிய விஷயங்களை மத்திய அரசாங்கம்தான் எடுக்க வேண்டும். நாம் இங்கே இதை விவாதிப்பது அங்கே வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இடையூறு இருக்கின்ற ஒரு சின்னத் தடையை வெளியேற்றக்கூடிய முறையில் இந்த அளவுக்கு, விவாதம் பாராளுமன்றத்திலேதான் நடந்திருக்க வேண்டுமென்றாலும், இங்கேயும் அதை விவாதிப்பது உதவிகரமாக இருக்கும். மீண்டும் கட்சி சார்பில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவினை முழுமனதோடு தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Deputy Speaker, on behalf of the Congress Organisation, I would once again reiterate and emphasise before this House, that our party is committed to support this ratification motion. This is what I want to submit at the outset before this House. I may with your permission refer to the resolution that has been passed in our Working Committee on the 16th and 17th June 1971 which adumbrates our policy. It runs as follows :—

“Steps should be taken to see that the authority of Parliament to amend any part of the Constitution is restored to the position that obtained before the Golaknath case.”

That was the decision that has been taken by the senior members of our party who met in the Working Committee and we are committed to that decision.

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Several observations have been made regarding the validity of the amendment that has been tabled before Parliament as per the law that is obtaining in this country. Parliament is now supreme and there is no conflict between Article 13 (2) and Article 368 of the Constitution. Article 368 of the Constitution deals with the special procedure for amendment of the Constitution. If there is no provision and if there is no power vested in Parliament for amendment of the Constitution, I am sure, Sir, that Constitution would not be a living document or vibrant document so that the aspirations of the people would be voiced in that document.

So far as the Constitution is concerned, that it is supreme has been accepted by the Swatantra and other parties which are in this House. So far as our Constitution is concerned, it is a written Constitution. It is upon the experience that has been obtained in several countries that our Constitution has been drafted by legal pundits who were legal luminaries of India. They have given a Constitution. It is time for us to think whether the Constitution that has been given to us is sacrosanct, immutable or that it should not be amended by any stretch of imagination. That is a point which we have to consider.

So far as our Constitution is concerned, it can be amended and it should be amended and it is rightly being amended. That is my submission which I am making. Constitutional democracy prevalent in several countries gives full powers for the State or the representative House to amend the Constitution suitably. The power to amend the Constitution is given in the American Constitution which is a written Constitution. The Australian Constitution also gives power to amend the Constitution. Similarly in the Swiss Constitution there is a procedure prescribed for amendment of the Constitution. It is but right. In the written Constitutions prevalent in several countries of the world, we thus see that Constitution can be amended and should be amended.

So far as the American Constitution is concerned, this House is aware, Sir, that several amendments have been made. At one time there has been a conflict between the Supreme Court and the Chief Executive of the American State. You may be aware that when the new deal was promulgated in America, that has been struck down and that has been prevented by the American Judiciary. There have been legal wrangles and there have been battles waged regarding the validity of the new deal that had been passed by President Roosevelt. After some lapse of time they also agreed that the power that is vested in Parliament is supreme and the power that is vested in the Constitution is supreme and the Judges have got a right only to interpret the Constitution and not to make the Constitution. There should be legal harmony between the two wings and there shall not be any conflict so far as the

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

amendment process is concerned. I shall refer to Article 13 (2) of the Constitution which has been pressed into service by certain hon. Members before this House. Article 13 (2) reads thus :

“ The State shall not make any law which takes away or abridges the rights conferred by this Part and any law made in contravention of this Clause shall, to the extent of the contravention, be void.”

It has been stated that no law could be passed by Parliament if it contravenes or abridges or takes away the fundamental rights. My submission before this House is that it is not a correct statement of the law. Article 368 and Article 13 (2) should be read together. There shall not be any conflict between the two Articles. My submission is that the procedure that is contemplated under Article 368 is supreme. What is the procedure that is contemplated under Article 368 is the next point which we will have to consider. The procedure for the amendment of the Constitution is prescribed in this Article. If both the Houses of Parliament enact by a two-third majority that a constitutional amendment is necessary and if one-half of the States ratify this amendment, then it shall be assented to and that becomes an amendment to the Constitution.

The conflict that arose in our country is based upon the decision in Golaknath's case. The Supreme Court by its decision in 1967 has created a block—a road block—to the progress of the constitutional amendment, if I may use that expression with your permission, Sir. What is the necessity for rendering such a decision has been elaborately stated by various members. I do not want to canvass the correctness of that decision. Suffice it for me to say that the decision that has been rendered by the Chief Justice Shri Subba Rao could not be said to be *sacrosanct*. It cannot be followed for all time to come. It may be law so far as that thing is concerned for some time. Should we follow it for all time to come? That is the matter which will have to be considered. That decision deserves to be overruled and that will have to be ignored by Parliament.

Even at the outset I had stated that Constitution is supreme and the power that has been vested with the Parliament is derived from the people. The people have been given the will and the will of the people is expressed through Parliament. Parliament has got ordinary legislative powers as well as Constituent legislative power. That is the reason why I say that Parliament has got power to amend the Constitution. That constituent power is not taken away. An argument has been advanced that constituent power has been vested in the Constituent Assembly and that a Constituent Assembly will have to be empanelled and evolved to amend Part III of the Constitution, that is the fundamental rights Chapter. After amending the Constitution they

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

say that the Constituent Assembly ceases to function, it becomes *functus officio*. That is one of the arguments that has been advanced on the floor of this House.

I say, Sir, that on this issue we will have to study the Constitution. There is no conflict between the Judiciary and the Parliament and the Executive. Both are limbs of the Constitution, both are part and parcel of the Constitution. They will have to act in unison and one limb cannot quarrel with the other, so that there shall be no constitutional deadlock. That is the reason why this amendment had been put forward. Several social changes have occurred in this country and an egalitarian society will have to be evolved. That is the laudable objective that is put forward. There shall not be any monopolies, there shall not be any special rights. Just to enable legislation to be passed, this constitutional amendment has been thought of by legal luminaries.

It has been argued that there would be a dictatorship. Would there be a dictatorship of Parliament? That is a question which will have to be considered. To-day Srimathi Indira Gandhi may be the Prime Minister. To-morrow somebody else may be the Prime Minister. That does not matter. But we will have to think that Parliament is supreme. Parliament has got this power and authority. Parliament has got the will of the people. That is the reason why I say that we should just look on to the social changes as well. We cannot be static. We will have to be dynamic. That is the reason why I say that a law that has been passed is not *sacrosanct*, it is not immutable, it is not valid for all time to come, it is not valid upto eternity. That is the reason why the Constitution deserves a change and that is the object and that has been set forth.

So far as the decision in Golak Nath's case is concerned, there has been previous decisions in 1951, 1965 and the last decision has been rendered in 1967. The Golak Nath's case did not follow the earlier decision. Legal luminaries and eminent Judges have sat in judgment in the Supreme Court and they are also very good Judges. I do not say that the majority Judges, the six Judges who rendered the decision are much more intelligent, much more zealous of the rights of the Judiciary than their predecessors who have rendered the judgment. All those Judges are men born in society and they have got certain political notions. They are born in society and political considerations and social changes that are evolving in the State will be also reflected in the decisions that have been rendered. That is the reason why all the three decisions have been cited, so far as the amendment of the Constitution is concerned. It is all by the landlords who have been aggrieved by the land

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

legislation that has been passed by the various States, and they wanted to take the matter to the Supreme Court to test it by legal erudition by legal pundits.

So far as the Constitutional amendment is concerned, it has been supported by Thiru M. C. Sethalwad who is a legal luminary and eminent jurist. He has supported it. Not that I say that whatever they say is correct. But they are all the champions of liberty. I won't say that it is the right thing and that it is the right legislation. That is the reason why I have been just going through the debates that had taken place both in the Lok Sabha and the Rajya Sabha. Many jurists and eminent lawyers have participated and different views were also expressed by them. We find that their views are illuminating and interesting.

So far as the present amendment is concerned, it is a fitting monument for the next-generation so that there shall not be any quarrel. We will give the Government full power, ample power so that they may banish poverty. That is their slogan. They have said before the elections that they will banish poverty 'Garib hatto' or some such thing. We are asking them to implement it in full. This Constitution should not be a block for the progress of our country. There shall be equality of opportunity for all sections of the community. There shall not be any monopolies, any special rights. There shall be a society in which there should be some equality for all sections of the people. With this view, Sir, we once again support the amendment that is before the House.

Sir, I may be permitted to refer to some portions of the learned article written by two eminent judges in the 'Hindu', dated 15th September 1971. Mr. Justice V. R. Krishna Iyer, Judge of the Kerala High Court and Thiru K. Subba Rao, former Chief Justice of the Supreme Court have written the two articles and I may be permitted to read certain portions from those articles. Firstly, I would just refer to the article written by Mr. Justice Krishna Iyer. Of course, we may not agree with the political philosophy that he has put forward in his illuminating article. He has quoted from the writings of Mr. Warren E. Burger, Chief Justice of the United States. It reads as follows:—

'Should the American people come to the conclusion that the system does not meet the tests of social utility and fairness, there is a remedy. They have the right and the ultimate power to change it. Neither the laws nor the Constitution are too sacred to change—the Constitution has been changed many times and the decisions of judges are not holy writ. These things are a means to an end, not an end in themselves. They are tools to serve the people, not masters to enslave them'.

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sir, the observations would clothe us with authority to say that so far as constitutional amendments are concerned, the decision that has been rendered is not sacred and the power to change is inherent in it. When any decision has been rendered that it can be changed, this is not an end in itself but it is a means to an end.

Then he has pointed out that at one time the Civil Rights Law was held to be *ultra vires* by the Supreme Court of the United States but now it has been stated to be perfectly valid and legal. Times have changed and conditions have changed and that is the reason why there should be a change in the law.

Then he has taken pains to point out the judicial wisdom of Thiru Patanjali Sastri when he rendered the decision in the Shankari Prasad Case and various other details have been catalogued by him and I do not want to take the time of the House by reading the entire portion. By reading through the article, of England. So far as England is concerned, there is a parliament will have to be accepted as correct and proper and there is no difference so far as the amendment of the Constitution is concerned.

Now it has been stated that the constitutional amendment would take away the rights guaranteed in Part III of the Constitution. I would just answer one or two points that have been raised in the article written by the former Chief Justice of the Supreme Court, Thiru K. Subba Rao. He has given the example of England. So far as England is concerned, there is a parliamentary democracy that is functioning. He has stated that so far as England is concerned, there is no written Constitution. He has also stated that the English Constitution is an unwritten Constitution and that is the result of an evolution of centuries. I say that so far as the English Constitution is concerned, there are instances in which very valuable constitutional documents have been passed by the Parliament. The Bill of Rights is one such instance. There is the Magna Carta. All these are written instruments which go to show that there is a written Constitution. So the English Constitution can be called a written Constitution as also an unwritten Constitution. He praised the conscience of the English people and said that the public opinion and the party system prevailing there would not allow the Parliament to pass any law and that is one of the reasons advanced by Thiru Subba Rao. If that be the case, are we to accept the fundamental chapters that had been passed at a time when there was no adult suffrage—The Constituent Assembly was not constituted on the basis of adult suffrage. As pointed out by my hon. Friend, Thiru Thangamani, only about 14 per cent of the people participated in the elections and the Constituent Assembly formed on that basis passed the Constitution. After passing the Constitution they converted themselves into

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

Parliament. The Constitution has been amended several times and this is the 24th Amendment. So, the Constitution can be amended. The question we have to consider is whether Part III will be amended in such a way that the rights of the people will be trampled upon.

So far as the property rights are concerned, the right to hold and acquire property is fundamental and valuable and Article 31 has been amended. There are instances in which several land legislations have been legalised by the amendment of the Constitution. Are we to say that so far as these amendments are concerned, they will violate the Constitution? There is the ruling of the Supreme Court on that point. It is called the Rule of Prospective Ruling that is, preserve the past and save the future. That is the keynote of the judgment in the Golaknath Case. So far as the earlier amendments are concerned, they have all been considered as valid. So far as the future is concerned, they have stated that the Parliament hereafter shall have no power to touch Part III of the Constitution. Of course, I would say that certain valuable rights have been given and those rights would have to be considered with reference to the public good. If it is injurious to the public good, it will have to be amended. Reasonable restrictions can be imposed on the freedom of the Press, freedom of Assembly and all those things. So it shall not be said now that the Parliament sitting at Delhi will pass sweeping legislation, wiping out Part III of the Constitution and there is no need for such an apprehension. We should have implicit faith in our elected representatives. In the Parliament all parties are represented and the elected representatives represent the will of the people and they have got power to amend the Constitution and that is the point I want to reiterate now.

Now once again I say that so far as the constitutional amendments are concerned, the Constitution is supreme and the judges, even though they can interpret the law, cannot make the law. It may be stated that the decision that has been rendered in the Golaknath Case is a judge-made law and the judge-made law cannot bind the posterity for all time to come.

So far as the 24th Amendment is concerned, certain points have been made in the article. It is stated that it enlarges the scope of the Parliament to amend by way of addition, variation or repeal any provision of the Constitution. The amendment by itself, according to me, implies alteration, addition and repeal. All these powers are inherent in it.

Then a point has been made that it removes the discretion of the President in the matter of giving assent. So far as constitutional amendments are concerned, discretion should not be given to him. After both the Houses of Parliament and one-half of the

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

State Legislatures have passed an Act, it would have to be assented to by the President and that there shall not be any ambiguity on that point and that is what is contemplated in the amendment.

The argument that has been advanced last is that this amendment is not within the meaning of Article 13 (2). It is said that Parliament usurps the constituent power of the people and makes it supreme of the Constitution. I would say once again that there is no usurpation of constituent power; the constituent power is inherent in the residuary clauses. The will of the people is expressed in the parliament. It is the Members of Parliament who will have to enact laws within the sphere that has been earmarked by the Constitution. So, there has been no usurpation of functions of Parliament. There is the constituent law, the ordinary law, ordinary right, natural right—and all these things have been suggested by various Members.

So far as natural rights are concerned, we have got right to live, right to earn property, right to liberty all these things are natural. There are civil rights, right to contract, personal laws, marriage laws, etc. These are civil laws. That could also be changed. So far as constituent power is concerned, they have got right to amend the Constitution. That power is inherent. By no stretch of imagination, it can be said that the 24th amendment is beyond the legislative competence or beyond the legislative power of Parliament.

I say Sir, so far as the Supreme Court is concerned, it has got powers, absolute powers of judicial review. It has got power to test any law. All these powers are now not taken away. There is no provision even in the 24th amendment removing such powers of the Supreme Court. Those powers had not been taken away. Even now any person can rush to the Supreme Court and they have got that right provided they have the money and legal luminaries to support them.

Sir, there may be distinction between constituent power and ordinary power. All these things are inter-related and co-related. These powers are vested in Parliament. It is not ordinary law making power. Therefore Parliament has full right. Let there be no complacency about it. They say there are certain permissible rights within different fundamental rights and reasonable restrictions.

Are we transgressing or trespassing those rights? That is the next point. So far as this amendment is concerned, there is no transgressing or trespassing of the fundamental right as enacted in Part III. Part III will have to be read along with the Directive Principles of State Policy. Both are very important. One could be enforced and the other could not be enforced in Court. That is the only difference we find between fundamental right and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

Directive Principles of State Policy. Any right mentioned in Part III could go to Court but Directive Principles could not be taken to Court. That is the one peculiarity. Directive Principles are also important and they are the living monuments so far as our Constitution is concerned. That is the reason why I say that so far permissible limits have not been transgressed.

We have to trust our Members of Parliament and let us hope that the power now given would be used by Parliament sparingly especially when it deals with abridgment of fundamental rights, which are vital for governance of the country. So far as the country is concerned we are on the threshold of a change. There is a crisis. So many problems are besetting us. We see clouds of war standing at our doors in Western borders. Even though there are war clouds, our strength will go strong and we may resist any aggression. We shall not be worried about threats.

So far as the Constitution is concerned, there may be checks and pitfalls and we will have to bear with them gracefully; as far as this Constitution Amendment Bill is concerned it will have to be accepted *in toto*. I commend this for the acceptance of this House and I once again say on behalf of the party I represent that we support the motion that has been discussed in this House and here is no constitutional impropriety or anything wrong regarding this Bill which has been passed by both Houses of Parliament. Lok Sabha has passed it with two-third majority and Rajya Sabha has passed it with two-third majority and it has been ratified by a number of other States. It is the pride of Tamil Nadu, pride of Tamilians that we ratify it *in toto*. Let there be no voice of dissent and let us pass this *in toto*. Let all parties pass this without any dissent. We shall repose, confidence in the elected representatives of Parliament. Let us hope they will act with restraint, circumspection and wisdom and do all they can in the best interests of the people and that our poor people shall not be downtrodden always. With these hopes, I would once again say that I support this resolution. With these remarks, I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தினுடைய இரு அவைகளினாலும் நிறைவேற்றப் பட்ட அரசியலமைப்பு 24-வது திருத்தச் சட்டம் இந்தப் பேரவையினுடைய ஆலோசனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பேரவையிலே இதைப்பற்றி வாதாட வேண்டிய நிலைமை இல்லாத வகையில், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைத் தவிர மற்ற அத்துனை உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தந்திருப்பது மட்டுமல்ல, அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 24-வது திருத்த மசோதாவினுடைய சிறப்புக்களை எல்லோரும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எழுப்பினார்கள். சட்ட நுணுக்கங்கள் போன்றவைகளையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் வழக்கறிஞர்களாக இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பதில் உரைத்திருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் காரண காரியங்களுடன் விளக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலுள்ள சுதந்திரக் கட்சியினர் தவிர மற்ற அத்துனை பேரும் பேராதரவு தந்திருப்பது மிகமிக மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பாராளுமன்றத்தில் இதன் அரசியல் உணரப்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல, தேர்தலுக்கு முன்னால் மக்கள் முன் இது வைக்கப்பட்டு, மக்கள் மன்றமே சரியான நல்ல தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1972-ல் நடைபெறவேண்டிய தேர்தல் 1971-ல் வந்ததற்கு இதுதான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று, மக்கள் மன்றத்தின் கருத்தை அறிந்து அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நாட்டில் சமதர்மம் நிலவும் என்று தேர்தலை நடத்தினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சேர்ந்திருக்கின்ற முற்போக்கு கூட்டணி இதை மக்கள் மன்றத்தின்முன் தெளிவாக எடுத்து வைத்தார்கள் 'எல்லோருக்கும் எல்லாம்' என்ற வகையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும், அதற்கான வலிவு தர வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மக்கள் மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு எந்த அளவிற்கு அமைந்தது என்பதை இந்தப் பேரவை நன்கு உணரும். ஜனநாயக முன்னணியிலுள்ள திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உட்பட காங்கிரஸ் கட்சிகூட அரசியல் சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால் நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று அப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது காலத்தினுடைய போக்கையொட்டி, தேர்தலினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை யொட்டி, இப்போது ஆதரவு தருகிறார்கள். காலத்தினால் ஏற்பட்ட நன்மைகளில் இது ஒன்றாகும். அந்த வகையிலே அவர்களும் சேர்ந்து இங்கே இதற்கு ஆதரவு தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று, மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியனார் அவர்கள்—ஆண்டுக்கு ஆண்டு, நூற்றாண்டுக்கு நூற்றாண்டு இலக்கணம் மாறு, மொழிக்கு இலக்கணம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், எழுத்து, சொல், பொருள் எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும், அவை மாறக்கூடாது. மாறினால் என்ன என்ன வழக்கள் ஏற்படும், குற்றங்கள் ஏற்படும் என்று திட்டவாட்டமாக மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியனார்—பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவற கால வழுவினாலே என்ற முறையிலே காலம் செல்லச் செல்ல புதிய விதிகள் வரும், மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொழிக்கே அப்படி மாற்றங்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவை என்றால் மக்களுடைய தேவைகளின் அடிப்படையிலே சட்டங்கள் இயற்றுகின்றபொழுது சட்டங்கள் மாறுதல்களுக்குட்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

மக்களுக்காகத்தான் சட்டம் என்ற அடிப்படை நோக்கத்திலே தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர சட்டத்திற்காகத்தான் மக்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கின்ற சட்டம், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தத்தான் உதவி செய்கிறதே தவிர இந்தச் சட்டத்தினாலேயே அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அச்சம் தேவையில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஒரு குறைபாட்டை இது நீக்குகிறது.

தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளிக்கிறபோது சட்டங்களிலே என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று காரணங்கள் சொல்லி தீர்ப்பு அளிக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றம் பாராளுமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறது. இந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறதே தவிர, அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கோ அல்லது ருஷ்ய நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கோ அல்ல. நம்முடைய நாட்டுப் பாராளுமன்றம் இயற்றிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இயற்றிக்கொடுத்திருக்கின்ற சட்டத்திற்கேற்பத்தான் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

சட்டம் இயற்றுகின்ற முழு உரிமையும் பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முழுத்தன்மையும் கொண்ட பாராளுமன்றம்தான் சட்டங்களை இயற்றுகின்றது. தலைமை நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பிற்கு பாராளுமன்றம் மதிப்பு கொடுக்கிறது. பாராளுமன்றம் இயற்றிய சட்டத்தின்படி தீர்ப்பு வழங்க தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றம் நிசால்வியது, ஆகவே செய்கிறோம். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல்—இந்தத் திருத்தம் வந்ததற்குக் காரணம்—அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்த பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று முன்னாலே சொல்லிவிட்டு, அண்மையிலே அது இல்லை என்று சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இப்படித் திருத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு மதிப்பளிக்கின்ற வகையிலேதான் இந்தச் சட்டம் வருகிறதே தவிர, தலைமை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைப் புறக்கணிப்பது அல்ல. சட்டத்தை

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எப்படித் திருத்தினால் அந்தத் திருத்தத்திற்கேற்ப அவர்கள் தீர்ப்பளிப்பார்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தத்திலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட தெளிவாகச் சொன்னார்கள். சட்ட மன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் ஒருவேளை பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுமானால் இந்த நாடே கொதித்து எழுந்து நிற்கும், பாராளுமன்றமே கொதித்து எழுந்து நிற்பார்கள். எனவே, இதிலே எந்தவிதமான அடிப்படை உரிமையும் பறிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதிலேயே “Notwithstanding anything in this Constitution Parliament may in exercise of its constituent power amend by way of addition, variation or repeal any provision of this Constitution in accordance with the procedure laid down in this Article.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் இதிலே சேர்க்கப்படாத உரிமைகள் இருந்தால் அவற்றையும் சேர்ப்பதற்கு இதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சேர்க்கவோ, திருத்தவோ, அல்லது இருப்பதை அகற்றவோ உரிமை தரப்படுகின்றது. எந்த ஒரு உரிமையும் பறிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. எந்த ஒரு சட்டமும் வந்து அது அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்கின்ற நிலைமை வந்தால் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு அதற்கு வேண்டும். அதைத்தவிர நாட்டிலேயுள்ள சட்டமன்றங்களில் பாதியினுடைய ஆதரவு வேண்டும். அதையும் மீறி அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுமானால் மக்கள் மன்றம் இருக்கிறது. எந்த அரசையும் கவிழ்க்கக் கூடிய உரிமை மக்கள் மன்றத்திற்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசிலே ஒரு சர்வாதிகாரி வந்துவிடுவார், அதையும் நாடாளுமன்றமும் சட்ட மன்றங்களும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் என்று எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. இல்லாத உரிமைகள் இருக்குமானால் அவற்றையும் இதிலே சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் இந்தச் சட்டம் பயன்படுகின்றது.

மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியாக உரிமைகள் கேட்கும் தத்துவம் இதிலே அடிப்பட்டுப்போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படை உரிமையையும் திருத்திக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமைகளோடு மேலும் உரிமைகளை சேர்க்க வேண்டுமென்றால், அடிஷன்ஸ் செய்வதற்கும், திருத்துவதற்கும், அகற்றுவதற்கும் உரிமை தரப்படுகின்றது. எதைச் சேர்க்கவேண்டும், எதைத் திருத்த வேண்டும், எதை நீக்கவேண்டும் என்பது பாராளுமன்றக் கட்டத்தைத் தாண்டி சட்டமன்றங்களின் கட்டத்தையும் தாண்டி அதற்குப் பிறகு பொதுமக்களின் மன்றக் கட்டத்தையும் தாண்டித்தான் வந்தாகவேண்டும். எனவே, டாக்டர் ஹாண்டே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

அவர்கள் அச்சப்படவேண்டியதில்லை. அத்தனை உரிமைகளும் அற்றுப்போய்விடும், அடிப்படை பேச்சுரிமை போய்விடும், அடிப்படை எழுத்துரிமை போய்விடும், சர்வாதிகாரம்தான் இருக்கும் என்றால் அதற்கு 523 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இணங்கிவிடமாட்டார்கள். ஆகவே, ஒருவர் சர்வாதிகாரியாகிவிட முடியாது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு கிடைத்தால்தான் நிறைவேற்றமுடியும். அப்படிப்பட்ட கட்டம் இந்த நிலைமையிலே எழவில்லை. திருத்தம் செய்வதற்கான நிலைமை தான் இருக்கிறது.

அரசன் மகன்தான் அரசாளவேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அரசனின் மூத்தமகன்—அவன் முட்டாளாக இருந்தாலும், முரடாக இருந்தாலும், குணக்கேட்கை இருந்தாலும்—அரசாளவேண்டுமென்ற உரிமை முன்பு இருந்தது. ஒருவன் எவ்வளவு திருமணங்கள் வேண்டுமென்றாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற உரிமை தரப்பட்டிருந்தது. 5 திருமணங்கள், 7 திருமணங்கள், 18 திருமணங்கள், பல மன்னர்கள் 20, 25 திருமணங்கள் செய்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வீடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கும், அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொள்வதற்கும், வைத்திய வசதி போன்றவற்றை செய்துகொள்வதற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சமுதாயத்திற்குக் கேடு பயக்கிற, சமுதாயத்திற்கு துன்பம் உண்டாக்கக்கூடிய, நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதை கெடுக்கின்ற, எல்லோரையும் வாழவைக்கிற நிலைமைக்குத் தடையாக இருக்கிற உரிமைகள் இப்பொழுது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ராஜாதி ராஜா காலத்திலே வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் இப்பொழுது சாதாரணக் குடிமகனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணக் குடிமகன் முதலமைச்சராக வரலாம், அமைச்சராக வரலாம், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வரலாம் என்பனபோன்ற உரிமைகள் இப்பொழுதுள்ளன. ஆனால் ராஜாக்களின் காலங்களில் அப்படிப்பட்ட உரிமைகள் இல்லை. தேவைப்படுகின்ற உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் ஒரு சிலரை மட்டும் வாழவைத்து, மற்றவர்களை வாழ வைக்காத உரிமைகள் மாற்றப்படுகின்றன. புதிய புதிய உரிமைகள் ஜனநாயகத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு எல்லோரும் வாழவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஒருசிலர்தான் எல்லா வற்றையும் அனுபவிக்கலாம் என்ற கட்டம் மாறி, சில பலர்தான் அனுபவிக்கலாம் என்ற நிலைமை மாறி—திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப்போல—எல்லோருக்கும் எல்லாம் வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருசில ஒரு சிலருக்குத்தான் என்ற நிலைமை இருந்தது, சில பலர்தான் வாய்ப்புகளைப் பெறலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது, இப்பொழுது வசதிகள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொன்ன வேலைகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்துவிட்டு, காலையிலே கோழி கூவுவதற்கு முன்னாலிருந்து கோட்டான் கூவுகின்ற வரையிலும் வேலை செய்துவிட்டு எஜமான் கொடுக்கின்ற கூலியைத் தான் பெறவேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் என்ற அளவில் உலகம் போராடிப் போராடி சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையிலே எவ்வளவோ மாற்றங்கள் செய்து, உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் பெற வேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறது. உலகம் அதை நோக்கி நடக்கிறது என்றால், சக்திக்கு ஏற்றபடி உழைக்க வேண்டும், தங்கள் தேவைக்கு ஏற்ற வசதிகளைப் பெற வேண்டும். அந்த இடத்தை நோக்கி உலகம் நடக்க வேண்டும். அவனவன் சக்திக்கேற்றபடி உழைப்பான், ஆனால் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரும் பொறுப்பை ஒருநாட்டின் ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

மேலவையில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூறியதைப்போல், இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினாலே சமுதாயத்தினுடைய பொதுநலன் குறித்து ஒரு சிலரின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் அளவில் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோம் என்றால் அதன் மூலம் கோடானுகோடி மக்கள் பெருமளவில் நலம் பெறுவதை ஒரு சிலருக்கு ஆபத்து வரும் என்பதால் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின்மூலம் அடிப்படைச் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் பெரும் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலும் ஏற்கனவே தீர்ப்பு வழங்கியதிலே, "It does not confer power to amend the Constitution" என்று தீர்ப்பு வழங்கியதால் மாறுதல் செய்ய திருத்தம் செய்ய வழிவகைகள் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதைச் செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்ததன் காரணமாக, அந்தத் தீர்ப்பை வைத்து அதிகாரம் வழங்க வேண்டிய நிலை வந்தது. ஆகவே தீர்ப்பு வழங்கிய காரணத்தால் சட்ட வடிவத்திலே கொண்டுவந்து, இனிமேல் அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக "Power to amend the Constitution" பாராளுமன்றத் திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பிரைம் மினிஸ்டருக்கு அந்த பவர் தரப்படவில்லை அல்லது ஆளுங்கட்சிக்குத் தரப்படவில்லை, பாராளுமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. 368-வது பிரிவில் மூன்றிலே இரண்டு பகுதி நிறைவேற்றினால்தான் வர முடியும் என்ற பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கும் அதன்மீது தங்கள் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இவ்வளவு பாதுகாப்பும் இருப்பதால் அச்சப்படத் தேவையில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் அத்தனை பேர்களும் பேசிய நேரத்தில் 384 பேர் இந்தச் சட்டதிருத்தம் வேண்டுமென்றும், 23 பேர்கள்தான் திருத்தப்பட வேண்டாமென்றும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவே ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு செம்மையாக நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உரிமைகளைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது எல்லாக் காலத்திற்கும் ஒரே சட்டமோ ஒரே நிலைமையோ இருக்க முடியாது என்பதை உலகத்திலே உரிமைக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் அத்தனைபேரும் மிகத் தெளிவாக, ஹ்யூமன் ரைட்ஸ், மனிதத் தன்மை உரிமை பற்றி பல விளக்கங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தாமஸ் பெயின் என்பவர், உரிமை என்பது எல்லாக் காலத்திலேயும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கமுடியாது, புரட்சியும் ஒரேமாதிரி இருக்க முடியாது, ஆகவே, காலத்திற்கேற்றபடி, சூழ்நிலைக்கேற்றபடி மாறத்தான் செய்யும் என்று மனித உரிமைக்காகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் அவர்.

“There never did, never will, and there never can exist a Parliament, or any description of men or any generation of men, in any country, possessed of the right or the power of binding and controlling posterity to the end of time, or of commanding for ever, how the world shall be governed, or who shall govern it.”

என்பதை மிகத் தெளிவாக உரிமைகளைப்பற்றி கருத்து வழங்க வந்தவரே கூறியிருக்கிறார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியதைப்போல், அரசியல் நிர்ணயசபை—மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதுகூட அல்ல, நியமிக்கப்பட்டவர்கள்—அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கிறார்கள். அதை உருவாக்க நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்—சட்ட வல்லுநர்கள், உயர்ந்தவர்கள், சிறந்தவர்கள், அவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை—சட்டத்தைக்கூட அல்ல, நகல் சட்டத்தைத் தந்தார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார், திரு. அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் போன்றவர்களும் மற்ற வல்லுநர்களும் அதைத் தயாரித்தார்கள் அதற்காக அரசியல் நிர்ணய சபை அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டதா என்றால் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தயாரிக்கப்பட்ட நகலில் எவ்வளவோ மாற்றங்களை அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்படுத்தியது. அதுகூட நியமிக்கப்பட்ட சபையே தவிர தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. ஏதேனும் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறைகளின்படி அரசியல் நிர்ணய சபை வல்லுநர்கள் தயாரித்த சட்டங்களை ஆராய்ந்து இந்த நாட்டுக்கு ஏற்ற சட்டம் என்று 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் கொண்டு வந்தார்கள்.

அதற்குப்பிறகு இப்பொழுது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பாராளுமன்றம் 23 திருத்தங்களைச் செய்துவிட்டு 24-வது திருத்தத்திற்கு வருகிறது. எனவே 24-வது திருத்தம் வருகிற சூழ்நிலையில் திருத்த உரிமை

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிறதா இல்லையா என்றும், அதைப் பாராளுமன்றம் எடுத்துக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்றும் வாதாடுவது சிறந்ததாக இருக்காது. ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட்டு அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அதற்கேற்ப சட்டம் திருத்தப்பட இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினார்கள். இந்த அடிப்படைக் காரணத்தை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது எதிர்காலத்திலே சிறந்த சமத்துவ, சமத்துவக் கொள்கை நிலவ, ஜனநாயக நெறி தழைக்கச் செய்ய, அதற்கு வேண்டிய வகை செய்யும்படியாக இந்தச் சட்டத்தை திருத்த உரிமை வழங்கப்படுகிறதே தவிர, இப்பொழுது எந்தப் பகுதியும் திருத்தப்படவில்லை, ஏன் உரிமையும் பறிக்கப்படவில்லை, எந்தச் சூழ்நிலையும் ஏற்படவில்லை. இந்த வகையில் அமைந்திருக்கும் திருத்தத்தினால் மாநில உரிமையை அதிகம் பெற இது கடையாக இருக்காது. அந்த உரிமை சிறக்கக்கூட இது பயன்படும் வகையில் அமையும். அந்த வகையில் இந்தத் திருத்தம் எல்லா வகையிலும் பயன்படும் என்ற அளவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு ஆதரவு தந்திருப்பதற்கு என்னுடைய முழு நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் இந்த விளக்கங்களை கேட்டபிறகு அவர்களும் முழு ஆதரவு தருவார்கள் என்ற அடிப்படையில் ஏகமனதாக இந்தச் சபையில் இதை நிறைவேற்றி ஜனநாயகத்திற்கு, சமத்துவத்திற்கு எவ்வளவு ஆதரவு தருகிறது என்று காட்டுகின்ற வகையில் அமைய வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE : I want a division.

(வாக்கெடுப்பு எடுப்பதற்கான மணியடிக்கப்பட்டது.)

மீண்டும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : Again you want division?

[1971 அக்டோபர் 22]

Dr. H. V. HANDE : I just wanted to say that we are opposing it.

(உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்க, எண்ணிக்கை வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 93 பேர்; தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் 3 பேர்; நடுநிலை வகிப்போர் ஒருவருமில்லை. ஆகவே, தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(அரசினர் தனித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.)

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

[தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I want to make a statement. To-day morning only at about 8 o' clock we got the Bill. We have got no time to study the Bill. Some more time may be given. This is an important piece of legislation. It cannot be hustled through. I once again request the Hon. Minister to give us some time.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அடுத்த மசோதாவையும் முன்மொழிந்து விடுகிறேன். இசண்டு மசோதாக்களின் பேரிலும் நாளை விவாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது சரியல்ல. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் அடுத்த மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

You cannot move both simultaneously. It may not be in order to do so now.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.